

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
.....
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วนศาสตร์ชุมชน)
.....
ปริญญา

.....
วนศาสตร์ชุมชน

.....
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การขอรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกป่ารักษาป่าไม้และ
ปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทน์
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

Villagers' Adoption on Seedlings Extension in Lao- Japan Forest Conservation and
Afforestation Project, Vangvieng District, Vientiane Province, Lao People's
Democratic Republic

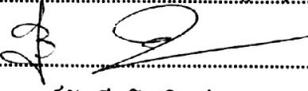
นามผู้วิจัย นายบัวแก้ว พรชัยสวัสดิ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

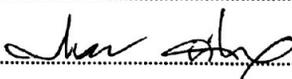
ประธานกรรมการ

(
.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑล จำเริญพลฤกษ์, Ph.D.)

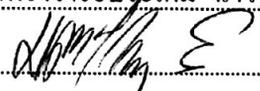
กรรมการ

(
.....
อาจารย์รัชณี โพธิ์แทน, M.S.)

กรรมการ

(
.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเคิม ฉ่ำใจ, Ph.D.)

ประธานสาขาวิชา

(
.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑล จำเริญพลฤกษ์, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(
.....
รองศาสตราจารย์วินัย อากงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ๒๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้
และปลูกไม้พื้นฟูป่า ลาว- ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทน์
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

**Villagers' Adoption on Seedlings Extension in Lao-Japan Forest Conservation
and Afforestation Project, Vangvieng District, Vientiane Province,
Lao People's Democratic Republic**

โดย

นายบัวแก้ว พรชัยสวัสดิ์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วนศาสตร์ชุมชน)

พ.ศ. 2549

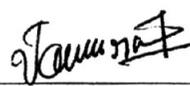
ISBN 974-16-1507-8

บัวแก้ว พรชัยสวัสดิ์ 2549: การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการ
ปกปักษ์รักษาป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
(วนศาสตร์ชุมชน) สาขาวนศาสตร์ชุมชน โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑล จำริญพุกฤษย์, Ph.D. 116 หน้า
ISBN 974-16-1507-8

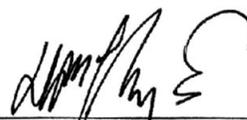
การศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการใน 8 หมู่บ้าน ของโครงการปกปักษ์รักษาป่าไม้ และปลูก
ไม้พื้นฟูป่า เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ โดยทำการสุ่มตัวอย่าง หัวหน้าครัวเรือน 124 คนจาก
ทั้งหมด 181 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยซึ่งชี้วัดผลสำเร็จของการยอมรับการส่งเสริม
กล้าไม้ (หรือตัวแปรตาม) ซึ่งมีประเด็นจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ การปลูก การดูแลรักษา และอัตรา
การรอดตายของต้นไม้ และปัจจัยเกี่ยวกับหัวหน้าครัวเรือน ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้
สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ ความพอเพียงด้านอาหาร การเข้าร่วม
ประชุมใหญ่ การติดต่อเจ้าหน้าที่ การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ความพึงพอใจต่อเงื่อนไข
การส่งเสริม ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ความพึงพอใจต่อการบริการของ
โครงการฯ และความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่
ระดับการศึกษา รายได้ การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม
และความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ สำหรับปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการยอมรับการ
ส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ ได้แก่ อายุ อาชีพ สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน และอื่น ๆ

จากการศึกษาในครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมกล้าไม้นั้นควรดำเนินการในกลุ่มที่มี
ความพร้อมก่อนเป็นอันดับแรก ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้สูง กลุ่มที่ผ่านการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน
มาแล้ว กลุ่มที่ได้รับทราบเงื่อนไขของการส่งเสริม และกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการฯ
อย่างไรก็ดีโครงการฯควรจะได้จัดการฝึกอบรมและประชาสัมพันธ์สู่กลุ่มเป้าหมายของการ
ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

10 / 100 / 2549

Bouakeo Phonexaysavath 2006: Villagers' Adoption on Seedlings Extension in Lao-Japan Forest Conservation and Afforestation Project, Vangvieng District, Vientiane Province, Lao People's Democratic Republic. Master of Science (Social Forestry), Major Field: Social Forestry, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Assistant Professor Monton Jamroenprucksa, Ph.D. 116 pages. ISBN 974-16-1507-8

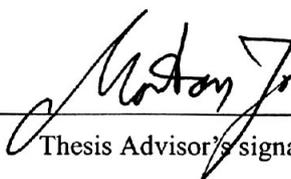
The study was carried out in eight villages of the Forest Conservation and Afforestation Project. The data collection was sampled from the 124 household heads out of the total 181 peoples. The objective of the study was to determine the successful factors for adoption of seedlings extension such as planting and maintenance, and survival rate of the planted trees which were dependent variables, as well as the household factors such as age, educational background, main occupation, income, labour availability , planting land, degree of food insufficiency, meeting attendance, communication with officers, training experiences and field visit, satisfaction on extension condition, satisfaction on project services, and expectation on market and price of wood which were independent variables.

The study showed that the significant factors affecting adoption on seedlings extension were educational background, income, training background, satisfaction on extension condition, and satisfaction on project services. The insignificant factors on the adoption were age, occupation, and proportion of household labours in the family.

From the study, it recommended that seedlings extension should be carried out prior to those who are most ready to adopt. They were those having relatively high income, having training experiences, aware of extension condition, and having positive attitude toward the project. However, the project should carry out regularly training and public relation continuously.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

10 April, 2006

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(10)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
นิยามศัพท์	3
การตรวจเอกสาร	5
แนวความคิดเกี่ยวกับการยอมรับ	5
หลักการส่งเสริมป่าไม้	11
ความหมายและลักษณะสำคัญของการส่งเสริม	12
โครงการปกป้องรักษาป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่า	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
สถานที่ทำการศึกษา	17
ระยะเวลาทำการศึกษา	23
กรอบแนวคิดในการทำการวิจัย	23
สมมติฐานในการวิจัย	25
อุปกรณ์และวิธีการ	29
อุปกรณ์	29
วิธีการ	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ผลและวิจารณ์	33
ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่ส่งเสริมแจกจ่ายโดยโครงการฯ และอัตราการรอดตาย ของต้นไม้ เริ่มจากปี ค.ศ. 1997 ถึงปี ค.ศ. 2003	33
สภาพพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมของราษฎร	39
ระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่โครงการฯ	55
สรุปและข้อเสนอแนะ	94
สรุป	94
ข้อเสนอแนะ	97
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	98
ภาคผนวก	101
ภาคผนวก ก ตารางสรุปแนวทางการรวบรวมข้อมูล	102
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	110

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิของแขวงเวียงจันทร์ เฉลี่ยในรอบ 15 ปี (ค.ศ. 1990-2005)	19
2	จำนวนครัวเรือนปลูกไม้ทั้งหมดในโซนที่ 1 โซนที่ 2 และ จำนวนครัวเรือน ตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน	30
3	จำนวนกล้าไม้ที่ผลิตได้จากโครงการฯทั้งหมดปี 1997-2003	34
4	ปริมาณกล้าไม้ที่แจกจ่ายทั้งหมด ของโครงการฯปี 1997-2003	35
5	ปริมาณกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่สุ่มตัวอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003	36
6	ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่สุ่มตัวอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003	37
7	ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่รอดตายในพื้นที่สุ่มตัวอย่างปี ค.ศ. 2005	38
8	อัตราการรอดตายของชนิดกล้าไม้ในพื้นที่สุ่มตัวอย่าง	39
9	ข้อมูลด้านเศรษฐกิจสังคมของประชากรตัวอย่างที่ศึกษาในโครงการ ปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น	41
10	จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือระดับ ความพอเพียง ด้านอาหาร	43
11	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ	45
13	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่	45
14	จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษา คือ ระดับการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่	46
15	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เกี่ยวกับการส่งเสริมกล้าไม้	47
16	จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับการฝึกอบรมและศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ	48
17	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม ของโครงการฯ	49
18	จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม	50
19	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่	50
20	จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ	52
22	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ	53
23	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้	54
24	จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือระดับความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้	55
25	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรได้แก่การปลูกรักษาดูแลรักษา	57
26	จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือการยอมรับระดับการปลูกรักษาดูแลรักษา	59
27	จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	59
28	จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือการยอมรับระดับอัตราการรอดตายของต้นไม้	60
29	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชั้นอายุและระดับการยอมรับการปลูกรักษาดูแลรักษา	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
30	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชั้นอายุและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	62
31	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชั้นการศึกษาและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	64
32	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการศึกษาและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	65
33	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอาชีพและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	66
34	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอาชีพและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	67
35	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามรายได้และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	68
36	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามรายได้และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	69
37	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
38	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	72
39	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	73
40	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	74
41	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพอเพียงด้านอาหารและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	75
42	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพอเพียงด้านอาหารและระดับ การยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	76
43	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้าร่วมประชุมใหญ่และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	77
44	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้าร่วมประชุมใหญ่และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	78
45	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
46	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการติดต่อ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯและระดับการยอมรับ อัตราการรอดตายของต้นไม้	81
47	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้ารับ ฝึกอบรมศึกษาดูงานและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	82
48	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้ารับ ฝึกอบรมศึกษาดูงานและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	83
49	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อ เงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯและระดับการยอมรับ การปลูกการดูแลรักษา	84
50	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อ เงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯและระดับการยอมรับอัตรา การรอดตายของต้นไม้	86
51	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	87
52	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย ของต้นไม้	88
53	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจ ต่อการให้บริการของโครงการฯและการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
54	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯและการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	91
55	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคาดหวังด้านการตลาดด้านราคาไม้ และการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา	92
56	จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคาดหวังด้านการตลาดด้านราคาไม้ และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้	93
57	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) กับตัวแปรตาม (Y)	96
ตารางผนวกที่		
ก1	ตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X)	103
ก2	การจัดกลุ่มตัวแปรตาม (Y) และการให้คะแนน	104
ก3	การจัดกลุ่มตัวแปร X และการให้คะแนน	106

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	สถานที่ตั้งของโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว	20
2	พื้นที่โครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ครอบคลุมเนื้อที่ 270 ตารางกิโลเมตร	21
3	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) และตัวแปรตาม (Y)	24

การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกรักษาป่าไม้
และปลูกไม้พื้นฟูป่า ลาว- ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์
ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

**Villagers' Adoption on Seedlings Extension in Lao-Japan Forest Conservation
and Afforestation Project, Vangvieng District, Vientiane Province,
Lao People's Democratic Republic**

คำนำ

ป่าไม้ นับว่าเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทั้งเพื่อดำรงชีพและทางเศรษฐกิจ จากสถิติป่าไม้ของประเทศลาวปี ค.ศ. 1940 มีพื้นที่ป่าไม้อยู่ถึง 102 ล้านไร่ หรือร้อยละ 70 ของพื้นที่ประเทศ ต่อมาพบว่าในปี ค.ศ. 1981 มีป่าไม้เหลือเพียง 66 ล้านไร่หรือร้อยละ 47 ของพื้นที่ประเทศ (Forest Department , 1995) จากการทำป่าไม้ลดลงอย่างรวดเร็วดังกล่าว ทำให้เกิดภัยธรรมชาติต่าง ๆ ตามมา เช่น เกิดความแห้งแล้งในฤดูแล้ง เกิดน้ำป่าไหลหลากในฤดูฝน เกิดการพังทลายของดิน เกิดโรคพืชและแมลง รัฐบาลจึงได้ตระหนักและหามาตรการป้องกันและจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้มีระบบ โดยเฉพาะป่าไม้บ้านเป็นแนวทางหนึ่งที่รัฐบาลได้มอบหมายให้หมู่บ้านเป็นผู้ดูแลรักษา หรือปลูกทดแทนคืนให้สภาพป่ากลับฟื้นคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์อีกครั้ง นอกจากนี้รัฐบาลยังได้สร้างตั้งโครงการประจำอยู่แขวงต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมกล้าไม้ การส่งเสริมชุมชนโดยนำเอากิจการป่าไม้มาใช้ในการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท โดยพิจารณาจากความต้องการของประชาชนส่วนมากของแต่ละหมู่บ้านเป็นพื้นฐานในด้านความต้องการใช้ไม้พื้น ไม้ใช้สอยในครัวเรือน หรือเพื่อขายเป็นการเสริมรายได้ รวมทั้งการหวังประโยชน์จากป่าปลูกเพื่อทางด้านสิ่งแวดล้อม ในขณะที่เดียวกันรัฐก็ได้พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น หรือสามารถรักษาพื้นที่ป่าในรูปแบบป่าปลูกของชุมชนอีกด้วย

เมืองวังเวียงและเมืองหินเหิบ แขวงเวียงจันทร์ เดิมมีพื้นที่ป่าที่อุดมสมบูรณ์ปกคลุมด้วยป่าเบญจพรรณ และ ป่าเต็งรัง เป็นต้นน้ำอ่างน้ำจิ่งซึ่งเป็นแหล่งผลิตกระแสไฟฟ้าที่สำคัญของประเทศ การใช้ประโยชน์จากป่าเป็นไปในลักษณะเพื่อการยังชีพ การตัดไม้ส่งโรงงานแปรรูปไม้ การตัดไม้เผาถ่าน รวมทั้งการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อการทำไร่เลื่อนลอย กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้

ไม้ถูกตัดมาใช้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการจนทำให้ป่ามีสภาพเสื่อมโทรมทำให้อ่างน้ำจืดใน
 ถดถอยแห้งขอด ซึ่งมีสาเหตุมาจากการบุกรุกทำลายป่าและการใช้พื้นที่ป่าโดยปราศจากแบบแผน
 และกฎเกณฑ์ ก่อให้เกิดการเสียสมดุลของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป่าที่เคยเป็นแหล่งใช้
 ประโยชน์ได้ถูกทำลายจนเป็นป่าเสื่อมโทรม เพื่อฟื้นฟูสภาพป่าให้กลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์
 อย่างเดิมมีการจัดกิจกรรมปลูกป่าขึ้นทดแทนในทุก ๆ ปี แต่ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่องและจริงจัง
 จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1996 รัฐบาลจึงมีเป้าหมายส่งเสริมกล้าไม้ในพื้นที่ดังกล่าวโดยมีโครงการ
 ปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่นได้เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมเป็นโครงการ
 หนึ่งที่ได้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งร่วมมือกับรัฐบาลญี่ปุ่น ได้จัดทำแผนงานและกิจกรรม
 ต่างๆ โดยมีการสำรวจและรวบรวมพันธุ์ไม้ชนิดต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมกล้าไม้ให้แก่ราษฎรในพื้นที่
 โครงการฯ เพื่อปลูกสำหรับการใช้ประโยชน์ในครอบครัว จำหน่ายสร้างรายได้และสร้างคุณภาพ
 ชีวิตที่ดีขึ้นทั้งเป็นการหยุดยั้งการทำไร่เลื่อนลอย เกิดการอนุรักษ์ดิน น้ำและป่าไม้ ทำให้ราษฎร
 อยู่ร่วมกับป่าได้อย่างยั่งยืน เป็นการเพิ่มพื้นที่ป่าเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำต่อไป

ด้วยเหตุนี้เอง จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยทำการวิจัยถึงการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของ
 ราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทน์
 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ว่าการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ เกษตรกร
 ยอมรับอยู่ในระดับใดบ้าง มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งเสริมการยอมรับของเกษตรกร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปริมาณและชนิดของกล้าไม้ที่ส่งเสริมและแจกจ่ายโดยโครงการฯ
2. เพื่อศึกษาสถานภาพด้านเศรษฐกิจและสังคมของหมู่เกษตรกรตัวอย่าง
3. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่โครงการฯ
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎร

นิยามศัพท์

โครงการ หมายถึง โครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น (Lao-Japan Forest Conservation and Afforestation Project) เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ราษฎร หมายถึง ประชากรที่อยู่ในหมู่บ้านเป้าหมายของโครงการในขอบเขตเมืองหินเหียบ และเมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์

การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎร หมายถึง การรับกล้าไม้ที่ส่งเสริมไปปลูกบำรุงรักษา เพื่อให้เจริญเติบโตมีอัตราการรอดตายสูงและได้รับผลผลิตตามต้องการ

อายุ หมายถึง อายุของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯ

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับความรู้ของราษฎรชั้นสูงสุดของหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างหรือตัวแทนได้รับในพื้นที่โครงการฯ

อาชีพ หมายถึง อาชีพของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯ ได้แก่ อาชีพทำนา อาชีพทำไร่ อาชีพเลี้ยงสัตว์ และอาชีพประมง

รายได้ หมายถึง รายได้ของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯ ในรอบปี ค.ศ. 2005 ได้แก่รายได้ทางการเกษตรและไม่ใช้รายได้ทางการเกษตร

วัยแรงงาน หมายถึง สมาชิกของครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯ ที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป

ขนาดพื้นที่ปลูกกล้าไม้ หมายถึง ขนาดพื้นที่ปลูกกล้าไม้ของราษฎรครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯริเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1998-2003

ความพอเพียงด้านอาหาร หมายถึง ความพอเพียงด้านอาหารของครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯ ได้แก่ ความพอเพียงอาหารจากพืชหรือไม้กินได้และความพอเพียงอาหารจากข้าวเพื่อบริโภค

การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ หมายถึง การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่โครงการฯซึ่งจัดขึ้นจำนวน 1 ครั้งต่อเดือนและจำนวน 12 ครั้งต่อปี

การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ หมายถึง การติดต่อประสานงานของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ และการติดต่อประสานงานของเจ้าหน้าที่โครงการฯกับราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างในรอบปี

การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน หมายถึง การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงานของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่าง ได้แก่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯในกิจกรรมต่าง ๆ และศึกษาดูงานในพื้นที่ป่าปลูกในแขวงเวียงจันทร์หรือต่างแขวง

ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ หมายถึง ความพึงพอใจของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯในระดับที่แตกต่างกัน

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หมายถึง ความพึงพอใจของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โครงการฯที่มีความแตกต่างกัน

ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการ หมายถึง ความพึงพอใจของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างต่อการให้บริการของโครงการฯที่แตกต่างกัน

ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้ หมายถึง ความคาดหวังของราษฎรที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนตัวอย่างด้านการตลาดรับซื้อผลผลิตไม้และความคาดหวังด้านราคาไม้ที่มีความแตกต่างกัน

เมือง หมายถึง หน่วยการปกครองของประเทศลาวเทียบเท่ากับหน่วยอำเภอของประเทศไทย และแขวง หมายถึง หน่วยการปกครองของประเทศลาวเทียบเท่ากับหน่วยจังหวัด

การตรวจเอกสาร

แนวความคิดเกี่ยวกับการยอมรับ

ความหมายของการยอมรับ

ระดม (2512) ได้ให้ความหมายของการยอมรับว่าเป็นกระบวนการที่เริ่มตั้งแต่บุคคลหนึ่งได้รับทราบเกี่ยวกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงใหม่ๆ จนกระทั่งรับเอาสิ่งเปลี่ยนแปลงนั้นไปปฏิบัติ

ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530 (ทวิศักดิ์ และ ธงทอง , 2532) ได้ให้ความหมายของ “การยอมรับ” ว่าหมายถึงการตกลงหรือการเห็นด้วย

สำลี (2526) อธิบายถึงการยอมรับนวัตกรรมว่าเป็นการตกลงใจที่ยอมรับเอานวัตกรรมมาใช้แทนสิ่งที่เคยใช้อยู่เดิม

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2530) กล่าวถึง การยอมรับหรือการรับเอาวิทยาการแผนใหม่ว่าหมายถึง กระบวนการที่หลังจากคนใดคนหนึ่งได้รับการแนะนำส่งเสริมพิจารณาแล้วในที่สุดอาจจะรับหรือไม่รับเอาวิทยาการแผนใหม่มาใช้ปฏิบัติต่อไปก็ได้

เพลินพร (2533) ได้ให้ความหมายการยอมรับหมายถึงการตัด สิ้นใจ ที่จะนำนวัตกรรมนั้นไปใช้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพราะคิดว่านวัตกรรมนั้นเป็นวิถีทางที่ดีกว่ามีประโยชน์มากกว่า ระยะเวลาที่ต้องใช้ในกระบวนการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นความรู้จนถึงการยืนยันเรียกว่าระยะเวลาของการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรม (Innovation Decision Period) อาจกินเวลาหลายๆปีก็ได้และการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมอาจเป็นทั้งด้านบวกคือการยอมรับเอานวัตกรรมไปใช้และผลด้านลบคือการปฏิเสธไม่ยอมรับนวัตกรรม

Roger (1962) ได้ให้ความหมายของกระบวนการยอมรับว่า คือ กระบวนการทางจิตใจซึ่งแต่ละบุคคลรู้สึกจากการได้ยินในครั้งแรกเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจนถึงขั้นการยอมรับและนำไปใช้ในที่สุด

Foster (1972) ได้ให้ความหมายการยอมรับว่า หมายถึงการที่ประชากรได้เรียนรู้โดยผ่านการศึกษ สามารถบรรยายได้โดยผ่านการรับรู้ การยอมรับจะเกิดขึ้นได้หากมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้นั้นจะได้ผลก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้ทดลองปฏิบัติเมื่อเขาแน่ใจแล้วว่าสิ่ง ประดิษฐ์นั้นสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างแน่นอนเขาจึงกล้าลงทุนซื้อสิ่งประดิษฐ์นั้น

Klonglan and Coward (1977) ได้กล่าวถึงการยอมรับที่มีสัญลักษณ์ (Symbolic Adoption) ว่าเป็นการยอมรับทางจิตใจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยอมรับดังนั้นการยอมรับความคิดเห็นเกี่ยวกับนวัตกรรมหลังจากได้ประเมินแล้วแต่ยังไม่ปฏิบัติหรือหลังจากได้ทดลองใช้สิ่งของเหล่านี้เป็นกระบวนการยอมรับ

จากการศึกษาความหมายของการยอมรับข้างต้นผู้วิจัยได้ให้ความหมายของการยอมรับ หมายถึงกระบวนการทางจิตใจซึ่งแต่ละบุคคลรู้สึก รับผิดชอบต่อเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ และยอมรับถึงขั้นนำไปใช้ในที่สุด

กระบวนการยอมรับ

สุรพล (2535) ได้ให้ความหมายกระบวนการยอมรับว่า เป็นกระบวนการที่บุคคลเป้าหมายแต่ละคนได้แสดงออกจนถึงขั้นยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรมนั้นๆ

Rogers (1962) กล่าวว่า กระบวนการยอมรับเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง (decision making) ที่เกิดขึ้นภายในแต่ละบุคคล กระบวนการยอมรับแบ่งเป็น 5 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นรับรู้ (awareness) เป็นขั้นริเริ่มแรกของกระบวนการยอมรับอันจะนำไปสู่การยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งใหม่ ๆ วิทยาการใหม่เป็นการรับรู้ที่ยังไม่ละเอียดนัก ยังได้รับข่าวสารไม่ครบถ้วน การรับรู้มักเป็นการรับรู้โดยบังเอิญ ซึ่งอาจจะเกิดการอยากรู้ต่อไป เนื่องจากมีความต้องการสิ่งใหม่นั้นในการแก้ปัญหาที่ตนมีอยู่

2. ขั้นสนใจ (interest stage) เป็นขั้นที่เริ่มมีความสนใจแสวงหาข่าวสารรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มเติม ขั้นตอนนี้แตกต่างจากขั้นตอนแรก คือ พฤติกรรมเป็นไปในลักษณะที่ตั้งใจแน่ชัด และใช้กระบวนการคิดมากกว่าขั้นแรกซึ่งในขั้นนี้จะทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่มากขึ้น

3. ขั้นประเมินค่า (evaluation stage) เป็นขั้นที่เริ่มพิจารณาประเมินคุณค่าของสิ่งใหม่นั้น โดยการเปรียบเทียบผลดีผลเสียในการใช้สิ่งใหม่ ๆ นั้น ในขั้นนี้แตกต่างจากขั้นอื่นๆ ตรงที่เกิดการตัดสินใจที่จะลองใช้สิ่งใหม่ บุคคลโดยทั่วไปมักคิดว่าการใช้สิ่งใหม่นั้นเป็นการเสี่ยงเพราะไม่แน่ใจในผลที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ในขั้นนี้จึงต้องการแรงเสริม(reinforcement)เพื่อให้เกิดความแน่ใจยิ่งขึ้นว่าสิ่งที่เขาตัดสินใจไปแล้วนั้นถูกต้องหรือไม่โดยการให้คำแนะนำให้ข่าวสารเพื่อประกอบ การตัดสินใจ

4. ขั้นทดลอง (trial stage) เป็นขั้นที่บุคคลทดลองใช้สิ่งใหม่ ๆ นั้นกับสถานการณ์ของตน ซึ่งเป็นการทดลองดูกับส่วนน้อยก่อน เพื่อดูความเป็นไปได้ของการใช้และผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ ก่อนที่จะยอมรับไปใช้จริงเป็นการทดสอบ ในขั้นที่บุคคลจะแสดงหาข่าวสารที่เฉพาะ เจาะจงเกี่ยวกับสิ่งใหม่ ๆ นั้น ซึ่งผลจากการทดลองจะมีความ สำคัญยิ่งต่อการตัดสินใจที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธต่อไป

5. ขั้นการยอมรับ (adoption) เป็นขั้นที่บุคคลยอมรับสิ่งใหม่ ๆ นั้นไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริงของตนอย่างเต็มที่ ภายหลังจากที่ได้ทดลองปฏิบัติ และเห็นประโยชน์แล้วซึ่งขั้นตอนนี้ ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นกับตัวเองจะมีอิทธิพลมากที่สุด

สิ่งสำคัญที่จะต้องระบุไว้ที่นี้คือ ไม่ว่าบุคคลเป้าหมายจะอยู่ในขั้นตอนใดของกระบวนการยอมรับนวัตกรรมก็ตาม เขาสามารถจะยกเลิก ไม่ยอมรับ ไม่ใช้นวัตกรรมนั้นอีกต่อไปก็ได้ หากเขาได้พบว่านวัตกรรมนั้นไม่เหมาะสม หรือได้นวัตกรรมที่ใหม่ และดีกว่านวัตกรรมเดิม (ซึ่งกลายเป็นของเก่าไปแล้ว)

กระบวนการยอมรับที่ประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอนข้างต้นนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการกำหนดรูปแบบและวิธีการส่งเสริมได้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการคือ

1. กระบวนการนี้สิ้นสุดที่การตัดสินใจยอมรับนวัตกรรม แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้ว บุคคลมิได้ตัดสินใจยอมรับนวัตกรรมเสมอไป บางคนตัดสินใจไม่ยอมรับนวัตกรรมก็มี

2. ขั้นตอนทั้ง 5 ไม่ได้เกิดขึ้นตามลำดับเสมอไป บางขั้นตอนอาจถูกข้ามไป เช่นขั้นการทดลอง ส่วนขั้นการประเมิน หรือไต่รตรงนั้นเกิดขึ้นตลอดกระบวนการมากกว่าที่จะเกิดขึ้นเพียงขั้นเดียวใน 5 ขั้น

3. กระบวนการนี้มักไม่จบลงด้วยการยอมรับนวัตกรรมโดยสิ้นเชิง แต่บุคคลยังมีการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจการยอมรับ หรือไม่ยอมรับนวัตกรรมในภายหลังได้

หฤษฎี และ สีน (2533) กล่าวว่า การสร้างการยอมรับการเปลี่ยนแปลงให้แก่เกษตรกรมองได้ 2 ลักษณะคือ

1. การสร้างการยอมรับก่อนที่มีการส่งเสริม
2. การสร้างการยอมรับหลังการส่งเสริมแล้ว

การสร้างการยอมรับแก่เกษตรกรมีอยู่ 4 วิธี คือ

1. การสร้างความเข้าใจให้แก่เกษตรกรให้เกษตรกรทราบถึงประโยชน์คุณค่าและความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง โดยการให้ความรู้ข่าวสารในลักษณะต่าง ๆ
2. การสร้างความไม่สมดุลในจิตใจเป็นการกระตุ้นช่วยและสร้างภาวะความไม่พอใจต่อความเป็นอยู่ในปัจจุบันของเกษตรกร แล้วหาสิ่งล่อใจในความหวังใหม่ที่ดีกว่า
3. การใช้อำนาจบังคับให้ยอมรับ โดยการสั่งจากเบื้องบนลงไปสู่ปฏิบัติเพื่อสนองนโยบายที่สำคัญของประเทศ
4. การปรับปรุงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมสอดคล้องกับการยอมรับมากขึ้น ทั้งตัวพนักงานส่งเสริมเกษตรกร วิทยากร และปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ เช่น การชลประทาน การคมนาคม ธุรกิจการเกษตร และแหล่งสินเชื่อการเกษตร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับ

หฤษฎี และ สีน (2533) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการยอมรับและไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงของเกษตรกร

1. รายได้ เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่จะทำให้เกษตรกรยอมรับการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการหรือเทคโนโลยีใหม่นั้น กระทำให้รายได้สูงกว่าของเดิมที่ทำอยู่อย่างเห็นได้ชัด แล้วเกษตรกรก็ย่อมจะยอมรับได้ง่าย ตรงข้ามถ้าหากว่าสื่อที่นักส่งเสริมจะนำไปเปลี่ยนแปลงเกษตรกรนั้น รายได้เท่าเดิม หรือใกล้เคียงกับของเดิมที่เกษตรกรได้ รับก็อาจยอมรับการเปลี่ยนแปลงยากหรือช้า

2. เพื่อนบ้าน ซึ่งปกติคนไทยมักจะมีค่านิยมในการเอาอย่างกันทำตามกัน ถ้าหากเกษตรกรหรือเทคโนโลยีใหม่นั้นยอมรับและปฏิบัติไปบ้างแล้วได้ผลดี เกษตรกรอื่น ๆ ก็จะทำตามและเอาอย่างกันไปเรื่อย ๆ ในทำนองเดียวกันบางครั้งเกษตรกรจะทำตามเอาแบบอย่างเกษตรกรแบบเก่าๆ กันทั้งหมด เป็นเวลานานจนเคยชิน เมื่อไม่เห็นคนอื่นรับการเปลี่ยนแปลง เกษตรกรก็อาจจะไม่เปลี่ยนแปลงตามที่นักส่งเสริมต้องการ

3. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของเกษตรกรโดยตรง บางครั้งอาจจะเรียกว่า ผู้นำการเปลี่ยนแปลงหรือแหล่งวิทยาการ ซึ่งเป็นผู้นำแนวคิดความรู้ และวิทยาการใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีไปถ่ายทอดให้เกษตรกรยอมรับและเกิดการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ส่งเสริมที่มีบุคลิกที่ดี มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาการเกษตร มีมนุษยสัมพันธ์ต่อเกษตรกรอย่างจริงใจ ย่อมจะทำให้เกิดการยอมรับ

4. ตัวเกษตรกร ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลตามเป้าหมายต้องการให้เกิดการยอมรับย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานที่เคยมีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพคือ

4.1 พื้นฐานทางสังคม อันรวมถึง ระดับการศึกษา ฐานะ อายุและเพศ จากการวิจัยพบว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาสูง มีฐานะ จะยอมรับเทคโนโลยีการเกษตรคือ ข้าวพันธุ์ดี การใช้ปุ๋ยเคมี การใช้เครื่องทุ่นแรง ได้เร็วกว่าเกษตรกรที่มีการศึกษาน้อย และฐานะทางครอบครัวไม่ดี

4.2 พื้นฐานทางเศรษฐกิจ ปกติแล้วเกษตรกรที่อยู่ในชนบทมักจะเป็นคนมีฐานะไม่ค่อยดีและยากจน ขาดปัจจัยการผลิต คือ ที่ดิน แรงงาน ทุน และเครื่องมือการเกษตรถึงแม้ว่าเทคโนโลยีที่เจ้าหน้าที่ไปถ่ายทอดนั้นเกษตรกรทราบว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์กว่าของเดิมมาก แต่เกษตรกรขาดปัจจัยการผลิตก็ไม่สามารถจะยอมรับได้

4.3 พื้นฐานความพร้อมด้านจิตใจ ปกติถ้าหากเกษตรกรไม่ยึดแน่นใน ขนบธรรมเนียม ประเพณีจนเกินไป มีแรงจูงใจ มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ดำรงชีวิตอยู่อย่างมี เป้าหมาย มีทัศนคติที่ดีต่อนักส่งเสริมและเทคโนโลยี เกษตรกรก็สามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงได้

5. วิทยาการและเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่เราจะนำไปเปลี่ยนแปลง ควรจะเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนเกษตรกรในแต่ละแห่ง การที่เกษตรกรจะยอมรับเทคโนโลยีนั้นย่อมอยู่กับเงื่อนไขดังนี้

5.1 ผลตอบแทน ถ้าหากเทคโนโลยีที่เป็นการเพิ่มผลผลิตกำไรมากต้นทุนต่ำเป็นสิ่งที่ มีประโยชน์ และคุณค่าแล้ว ก็เกิดการยอมรับ

5.2 ความยากง่ายของเรื่องที่น่าไปถ่ายทอดหรือเปลี่ยนแปลง ถ้าไม่ยุ่งยากสลับ ซับซ้อนเกษตรกรเข้าใจง่าย สามารถหาได้ในท้องถิ่นหรือบริเวณใกล้เคียง ก็เกิดการยอมรับง่าย

5.3 ทดลองแล้วได้ผลดีและประหยัดเวลา เช่น เลี้ยงสุกรอยู่บนบ่อปลา

5.4 ความสอดคล้องและเหมาะสมกับชุมชนเกษตรกร ซึ่งหมายถึงสอดคล้องทั้งด้าน ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อถือ และระสนิยม

6. สิ่งสนับสนุนอื่น ๆ เป็นปัจจัยต่างๆ ซึ่งได้แก่ ปัจจัยซึ่งเป็นตัวสนับสนุนการประกอบ อาชีพการเกษตรของเกษตรกรตั้งแต่การผลิต การขนส่ง และการจำหน่าย อันจะเป็นแรงจูงใจให้ เกษตรกรยอมรับเทคโนโลยีใหม่ได้ดียิ่งขึ้น คือ

6.1 การชลประทาน

6.2 การคมนาคม

6.3 ระบบธุรกิจเกษตร ตั้งแต่การผลิต การตลาด การจำหน่ายและการแปรรูป

Rogers (1962) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ยอมรับของใหม่นั้น แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านลักษณะส่วนตัว ปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย อายุ สถานภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งรวมไปถึงรายได้ ขนาดที่ดินถือครอง หรือทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ครอบครองอยู่ ความรู้ความสามารถเฉพาะอย่าง ซึ่งรวมถึงระดับการศึกษา
2. ปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร พฤติกรรมสื่อสารของแต่ละบุคคลประกอบด้วยพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ซึ่งมีข่าวสารที่มาจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ข่าวสารที่มาจากภายนอกชุมชน ความใกล้ชิดกับข่าวสาร ซึ่งพฤติกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคลประกอบไปด้วย ผู้สื่อสารหรือแหล่งกำเนิดข่าวสาร ช่องทางการสื่อสารและผู้รับข่าวสาร ซึ่งในองค์ประกอบดังกล่าวนี้ ช่องทางการสื่อสารมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการที่จะเป็นตัวกำหนดว่าข่าวสารประเภทใดที่ผู้ส่งข่าวสารจะใช้ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จในอันที่จะให้เกิดความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมใหม่ ๆ แก่ผู้รับข่าวสาร ในทิศทางที่ผู้ส่งข่าวสารต้องการได้ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทของช่องทางการสื่อสารออกเป็น 2 ลักษณะ เป็นต้น
 - 2.1 ช่องทางการสื่อสารมวลชน เป็นการถ่ายทอดข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชนทั้งหมด เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
 - 2.2 ช่องทางการสื่อสารระหว่างบุคคล เป็นการติดต่อระหว่างบุคคลที่มีจำนวนไม่มากนัก และยังหมายรวมถึงการติดต่อกับผู้นำท้องถิ่น ญาติ เพื่อนฝูง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น

หลักการส่งเสริมป่าไม้

หลักการทั่วไป

ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2535) ได้กล่าวว่างานส่งเสริมป่าไม้เป็นกระบวนการที่ต้องการความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งส่วนราชการธุรกิจเอกชนและประชาชนทุกสาขาอาชีพ เข้าร่วมดำเนิน การเพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้วยการหยุดยั้งการบุกรุกแผ้วถางทำลายป่า สัตว์ป่าและทรัพยากรอื่นๆ ให้มีการใช้ไม้อย่างชาญฉลาด มุ่งปลูกสร้างและบำรุงรักษาสวนป่าเป็นต้น เพื่อที่จะให้มีเนื้อที่ป่าไม้และทรัพยากรป่าไม้เพิ่มขึ้น อันจะอำนวยประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศในที่สุด กรณีเช่นนี้จึงอาจกล่าวถึงหลักการทั่วไปในการดำเนินงานส่งเสริมการป่าไม้ได้ดังนี้

1. กระตุ้นเร้าให้กลุ่มบุคคลเป้าหมายกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในวิสัยและความสามารถของเขา เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้
2. กระตุ้นเร้าให้กลุ่มบุคคลเป้าหมายเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจและเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่จะไม่เพียงแต่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้เท่านั้น แต่รวมไปถึงการพัฒนาป่าไม้ด้วย
3. สนับสนุนให้มีการร่วมมือกันระหว่างบุคคลและองค์กรต่างๆ ในชุมชนให้มากที่สุดในการวิเคราะห์ปัญหาและหาทางเลือกที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา
4. การส่งเสริมป่าไม้ต้องเริ่มจากการแก้ปัญหาหรือความต้องการที่แท้จริงของชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น แล้วผสมผสานเข้ากับเป้าหมายการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ของชาติดำเนินไปอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง
5. โครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมต้องให้สอดคล้องกับความพร้อมของชุมชนเป็นสำคัญทั้งในด้านทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นๆ
6. การประเมินความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องแล้วทบทวนรับแผนงานหรือแนวทางปฏิบัติให้คล่องตัวอยู่เสมอจะช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการส่งเสริมเป็นอย่างมาก
7. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจะต้องศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ทั้งในเรื่องที่จะไปส่งเสริม (know what to- teach) และวิธีการที่จะใช้ในการส่งเสริม (know how to teach) ให้ก้าว หน้าทันสมัยอยู่เสมอเพื่อที่จะเข้าถึงกลุ่มบุคคลเป้าหมายได้โดยง่ายและยาวนาน

ความหมายและลักษณะสำคัญของการส่งเสริม

ความหมาย

ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2535) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมเป็นระบบการศึกษานอกโรงเรียน (out – of school education system) ซึ่งมุ่งให้ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์และนำไปปฏิบัติได้ (useful and practical information) แก่กลุ่มบุคคลเป้าหมายอันได้แก่ เกษตรกรและครอบครัวเป็นหลักในรูปแบบ

และวิธีการที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้กลุ่มบุคคลเป้าหมายนั้นเกิดความรู้ความชำนาญและเจตคติที่ดีใน การที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จด้วยการช่วยเหลือพึ่งพาตนเอง (self - help) เป็นสำคัญ

ความสำคัญ

1. เป็นระบบการศึกษานอกโรงเรียนที่มีกลุ่มบุคคลเป้าหมายจะได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดความเชื่อมั่นจะช่วยเหลือพึ่งพาตนเองได้
2. เป็นระบบของการกระตุ้นใจให้กลุ่มบุคคลเป้าหมายเข้าใจถึงปัญหาของพวกเขาเอง และมองเห็นโอกาสต่างๆที่พวกเขาจะร่วมมือช่วยเหลือกัน (mutual help) แก้ไขปัญหานั้นให้ลุ่ลวงไปได้ในที่สุด ด้วยการให้ทรัพยากรในท้องถิ่นและความสามารถของพวกเขาเองเป็นสำคัญ
3. เป็นระบบการศึกษาด้วยความสมัครใจ (voluntary education) คือกลุ่มบุคคลเป้าหมายจะเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยถือเอาความสนใจและความพร้อมที่จะเรียนเป็นหลัก
4. การส่งเสริมเกี่ยวกับผลผลิตและการใช้ผลผลิตด้วยเพราะคุณภาพชีวิตของกลุ่มบุคคลเป้าหมายมีความผูกพันกับเรื่องเหล่านี้อย่างแน่นอน
5. การส่งเสริมเป็นการสื่อความหมายสองทาง (two way communication) ระหว่างเจ้าหน้าที่ส่งเสริมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย กระบวนการนี้ทำให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริม ต้องตื่นตัวในการที่จะรับรู้และเข้าใจถึงความต้องการและปัญหาต่างๆของชุมชนอยู่เสมอ หากมีเรื่องใดที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมไม่ทราบแล้วก็อาจไปปรึกษาขอคำแนะนำจากแหล่งวิชาการและวิจัย ซึ่งจะช่วยให้มีการพัฒนางานวิจัยให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชนยิ่งขึ้นหรือเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอาจได้คำตอบจากกลุ่มบุคคลเป้าหมายด้วยตัวเองอันเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้

วัตถุประสงค์และปรัชญาของการส่งเสริม

ศูนย์วิจัยป่าไม้ (2532) ได้กล่าวว่าวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมมีความแตกต่างกันบ้างในแต่ละประเทศ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความรู้และการมองเห็นของคณะผู้บริหารบางส่วนก็ขึ้นอยู่กับขอบเขตของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วย งานส่งเสริมตามที่ระบุในตัวบท

กฎหมายและบางส่วนก็ขึ้นอยู่กับนโยบายในการพัฒนาชนบทของประเทศนั้นๆ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการส่งเสริมอาชระบุได้ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และนำไปปฏิบัติต่อประชาชนรวมทั้งกระตุ้นให้ประชาชนใช้ข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่ภาวะที่พวกเขาที่มีความพึงพอใจยิ่งขึ้น
2. เพื่อพัฒนาประชาชนให้มีความสามารถในการวินิจฉัยและแก้ไขปัญหาที่พวกเขาเผชิญหน้าซึ่งมีผลกระทบต่อสวัสดิภาพของพวกเขา โดยพวกเขาจะเป็นผู้คิดริเริ่มและช่วยกันแก้ไขปัญหาเหล่านั้นด้วยตนเองเป็นหลัก
3. เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้แก่ครอบครัวและชุมชนด้วยการให้การศึกษาที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้นมีความรู้ความเข้าใจในปัญหาและมีความสนใจในการช่วยเหลือพึ่งพาตนเองนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการใช้ผลผลิต ทำให้ได้รับความพึงพอใจในคุณภาพชีวิตภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น
4. เพื่อสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดทำให้มีทรัพยากรไว้ใช้ได้ยาวนานและไม่ทำลายสภาพแวดล้อมให้เสียไปจนมีผลกระทบในทางลบกลับมาถึงประชาชนเอง
5. เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำในกลุ่มบุคคลเป้าหมายทำให้พวกเขาสามารถใช้ศักยภาพที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นพลังสมอง ความคิดและการกระทำให้เป็นประโยชน์ร่วมกันได้อย่างเต็มที่
6. เพื่อกระตุ้นเร่งเร้าให้กลุ่มบุคคลเป้าหมาย เข้าร่วมมือด้วยความสมัครใจในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์ของพวกเขาและของท้องถิ่น

ในแง่ของการป่าไม้ วัตถุประสงค์สำคัญของการส่งเสริมป่าไม้จะมุ่งที่การให้การศึกษาและกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาการเข้าบุกรุกแผ้วถางทำลายป่าและต้นตอถึงอันตรายที่เกิดจากป่าถูกทำลาย แล้วเข้าร่วมมือกันด้วยความสมัครใจกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้คงอยู่ ด้วยการให้ทรัพยากรป่าไม้อย่างชาญฉลาด ในขณะที่เสริมสร้างพื้นที่ป่าไม้ให้เพิ่มขึ้นและอุดมสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วย

ปรัชญาของการส่งเสริม คือ การมุ่งช่วยประชาชนให้สามารถช่วยเหลือพึ่งพาตนเองได้ ภารกิจอันสำคัญยิ่งของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมก็คือ การกระตุ้นและสนับสนุนให้กลุ่มบุคคลเป้าหมายได้มีโอกาสฝึกฝนทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความชำนาญจนเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถทำได้ ในสถานการณ์จริงและในที่สุดกลุ่มบุคคลเป้าหมายนั้นก็จะพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ

โครงการปกป้องรักษาป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่า

FORCAP (2003) ได้กล่าวถึง เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการฯ จำนวนกล้าไม้ที่ผลิตได้และแจกจ่ายให้เกษตรกรดังนี้

ความเป็นมาของโครงการฯ

โครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ระยะที่ 1 เริ่มในปี ค.ศ. 1996-1998 เป็นการสำรวจแหล่งข้อมูลต่างๆ ของพื้นที่เป้าหมายเพื่อจัดตั้งโครงการฯ ระยะที่ 2 เป็นระยะที่ดำเนินโครงการฯส่งเสริมการปลูกกล้าไม้ให้เกษตรกรแบบแบ่งปันผลประโยชน์ร้อยละ 75 ให้เกษตรกร หรือผู้ปลูก และร้อยละ 25 ให้สำนักงานกสิกรรมและป่าไม้เมือง ซึ่งเริ่มในปี ค.ศ. 1998-2003 โครงการดังกล่าวได้ขึ้นกับแผนกกสิกรรมและป่าไม้แขวงเวียงจันทน์ ระยะที่ 3 เริ่มปี ค.ศ. 2004 โครงการฯได้มอบให้ท้องถิ่นเป็นผู้ดูแลรักษา

เป้าหมายและกิจกรรมของโครงการฯ

เป้าหมาย เพื่อปฏิบัตินโยบายของรัฐบาลต่อการฟื้นฟูพื้นที่ป่าหรือปรับปรุงสภาพป่าที่ถูกทำลายในพื้นที่ขอบเขต 15 หมู่บ้านของโครงการฯให้กลับฟื้นคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์อีกครั้งเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของราษฎรในชุมชนเป็นแบบอย่างแก่โครงการอื่นๆที่มีอยู่แล้วและจะเกิดขึ้นในอนาคต

กิจกรรมของโครงการฯ คือ กิจกรรมการฝึกอบรมและศึกษาดูงานให้แก่ราษฎรในพื้นที่โครงการฯให้มีความรู้ความเข้าใจต่อการส่งเสริมกล้าไม้ กิจกรรมการปลูกไม้แบ่งปันผลประโยชน์ร้อยละ 75 ให้เจ้าของสวนปลูกและร้อยละ 25 ให้รัฐ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่โครงการฯได้แจกจ่ายกล้าไม้ให้ราษฎรที่เข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม เช่น กระจดินเทพา (*Acacia mangium*) กระจดินโฮโลเซเรีย (*Acacia -*

holoseriaces) ประคู้ (*Pterocarpus macrocarpus*) มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpas*) และ สัก (*Tectona- grandis*) เป็นต้น และกิจกรรมผลิตถ่านเพื่อจำหน่ายซึ่งโครงการฯ ได้รับซื้อไม้ในพื้นที่สวนปลูกของราษฎร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมพร (2545) ศึกษาการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการพัฒนาบ้านกอก-บ้านจูน (อันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จังหวัดน่าน ได้กล่าวว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎร คือ 1) การรับรู้ข่าวสาร ทักษะคิดต่อการแบ่งเขตการใช้ที่ดินของโครงการและทักษะคิดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการส่งเสริมกล้าไม้ 2) เพศและอายุเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับของการปลูกและบำรุงรักษาต้นไม้

จรวย (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจท้องถิ่นที่จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความสำเร็จของโครงการ โดยรวมขึ้นอยู่กับรายได้ของเกษตรกรเพียงปัจจัยเดียว

สุเทพ (2544) ศึกษาการประเมินผลการส่งเสริมการปลูกป่าของราษฎรท้องถิ่นหมู่บ้านเป้า หมายของศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม พบว่าความรู้ความสามารภของเกษตรกรเป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีผลต่อคุณภาพของต้นไม้ การมีแรงงานของเกษตรกรและความรับผิดชอบของเกษตรกรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการสวนป่า ส่วนความรับผิดชอบของเกษตรกรขนาดการถือครองที่ดิน ความสนใจของเกษตรกรในโครงการ ความรู้ความสามารถและการสนับสนุนกล้าไม้จากทางราชการเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นผู้นำในการปลูกป่าอย่างมีนัยสำคัญตาม ลำดับ

อภิรดี (2531) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการทำและการใช้ปุ๋ยหมักของเกษตรกรในอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับการทำปุ๋ยหมักของเกษตรกร คือ ความรู้การทำปุ๋ยและทักษะคิด เมื่อเกษตรกรมีความรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของการทำปุ๋ยหมักอย่างชัดเจน และเมื่อเกิดความรู้ก็จะเกิดทักษะคิดที่ดี ซึ่งจะเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านการยอมรับ

บุญธรรม (2520) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการเกษตร
 แผลใหม่ เฉพาะกรณีในเขตโครงการฯมูลนิธิชนบทพบว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาสูงกว่า มีที่ดิน
 สูงกว่า มีระดับรายได้สูงกว่า รับรู้ข่าวสารมากกว่าและมีเครื่องทุ่นแรง ยอมรับวิทยาการแผลใหม่
 มากกว่าเกษตรกรที่มีระดับข้อมูลดังกล่าวน้อยกว่า

สถานที่ทำการศึกษา

ในจำนวน 8 หมู่บ้านของเกษตรกรสมาชิกโครงการโครงการปลูกป่าไม้ และปลูก
 ไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น (Lao-Japan Forest Conservation and Afforestation Project) ในเขตพื้นที่
 เมืองวังเวียง และเมืองหินเหิบ แขวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ลักษณะพื้นที่ศึกษา

แขวงเวียงจันทน์ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศ ห่างจากกำแพงนครหลวงเวียงจันทน์ไปทาง
 ทิศตะวันตกเฉียงเหนือประมาณ 130 กิโลเมตร (ภาพที่ 1) มีเนื้อที่ทั้งหมด 1,852,600 เฮกตาร์ มี
 อาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	แขวงหลวงพระบาง
ทิศใต้	ติดกับ	นครหลวงเวียงจันทน์
ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	ติดกับ	แขวงเชียงขวาง
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	ติดกับ	แขวงไชยะบูลี
ทิศตะวันตกเฉียงใต้	ติดกับ	จังหวัดเลย ประเทศไทย

แขวงเวียงจันทน์ มีประชากรทั้งหมด 341,287 คน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ
 ด้านการเกษตร ถือ ศาสนาพุทธ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 12 ตำบล ได้แก่

1. เมืองທຸລະຄມ
2. เมืองเวียงคำ เป็นที่ตั้งของที่ว่าการแขวงเวียงจันทน์
3. เมืองแก้วอุดม
4. เมืองโพนโฮง
5. เมืองหินเหิบ

6. เมืองวังเวียง
7. เมืองเฟื่อง
8. เมืองกาสิ
9. เมืองชนะคาม
10. เมืองแมค
11. เมืองฮ่ม
12. เมืองล่องซาน

ลักษณะภูมิอากาศ

แขวงเวียงจันทร์อยู่ในภูมิภาคเขตร้อน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 20.1 องศาเซลเซียส ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ ถึง ปลายเดือนเมษายน อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 34.1 องศาเซลเซียส

ปริมาณน้ำฝน

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบ 15 ปี (ค.ศ. 1990-2005) เท่ากับ 2,409.9 มิลลิเมตร ฝนจะตกชุกในเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนกันยายน ในรอบปีจะมีฝนตก 9 เดือน ตกน้อยที่สุดในช่วงเดือนธันวาคมและมกราคม และ ตกมากที่สุดในปี ค.ศ. 1995 เท่ากับ 3,488.0 มิลลิเมตร และตกน้อยที่สุดในปี ค.ศ. 2003 เท่ากับ 1,759.2 มิลลิเมตร

ตารางที่ 1 ปริมาณน้ำฝนและอุณหภูมิของแขวงเวียงจันทร์เฉลี่ยในรอบ 15 ปี (ค.ศ. 1990-2005)

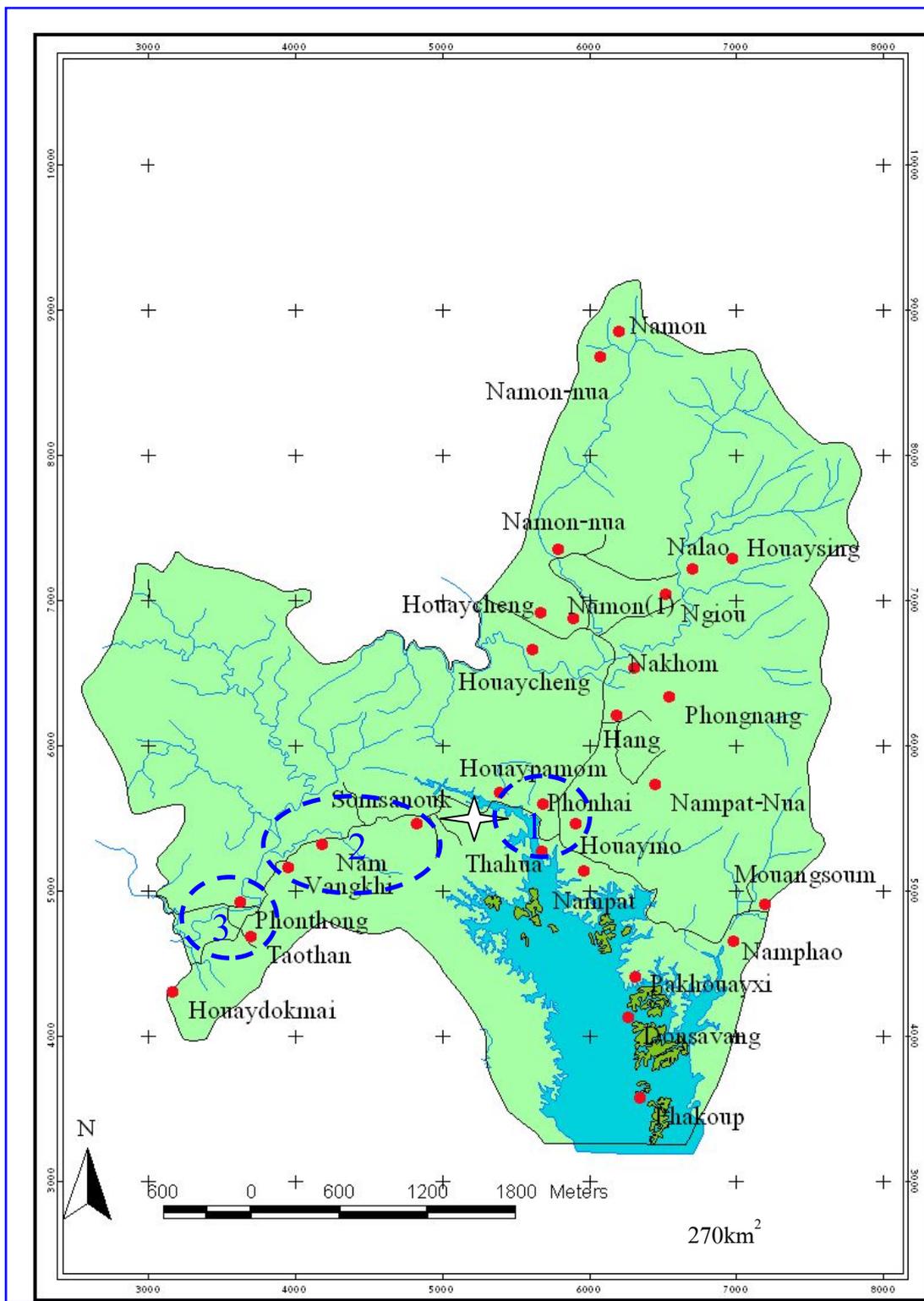
เดือน	ปริมาณน้ำฝน (m.m)	อุณหภูมิ		เฉลี่ย
		สูงสุด	ต่ำสุด	
มกราคม	5.9	26.2	18.5	22.4
กุมภาพันธ์	10.9	28.5	22.0	25.3
มีนาคม	54.8	34.1	28.4	31.3
เมษายน	88.9	32.3	28.1	30.2
พฤษภาคม	367.9	30.7	27.1	28.9
มิถุนายน	412.6	31.5	28.3	29.9
กรกฎาคม	454.7	28.1	26.3	27.2
สิงหาคม	492.0	29.3	27.1	28.2
กันยายน	368.4	30.8	28.4	29.6
ตุลาคม	137.3	29.4	26.2	27.8
พฤศจิกายน	18.5	26.1	18.3	22.2
ธันวาคม	6.7	22.2	17.9	20.1

ที่มา: อุดุนิยมและอุตุนิยมศาสตร์ แขวงเวียงจันทร์

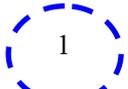
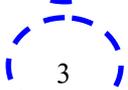

ภาพที่ 1 สถานที่ตั้งของโครงการปกปักษ์รักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

หมายเหตุ สัญลักษณ์ : ▲ หมายถึง ที่โครงการฯ

ภาพที่ 2 พื้นที่โครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น (FORCAP) เมืองวังเวียง
 แขวงเวียงจันทร์ครอบคลุมเนื้อที่ 270 ตารางกิโลเมตร

หมายเหตุ สัญลักษณ์ :		หมายถึง หมู่บ้านที่ศึกษาในโซนที่ 1
		หมายถึง หมู่บ้านที่ศึกษาในโซนที่ 2
		หมายถึง หมู่บ้านที่ศึกษาในโซนที่ 3
		หมายถึง ที่โครงการฯ
		หมายถึง หมู่บ้านต่าง ๆ

ภาพที่ 2 (ต่อ)

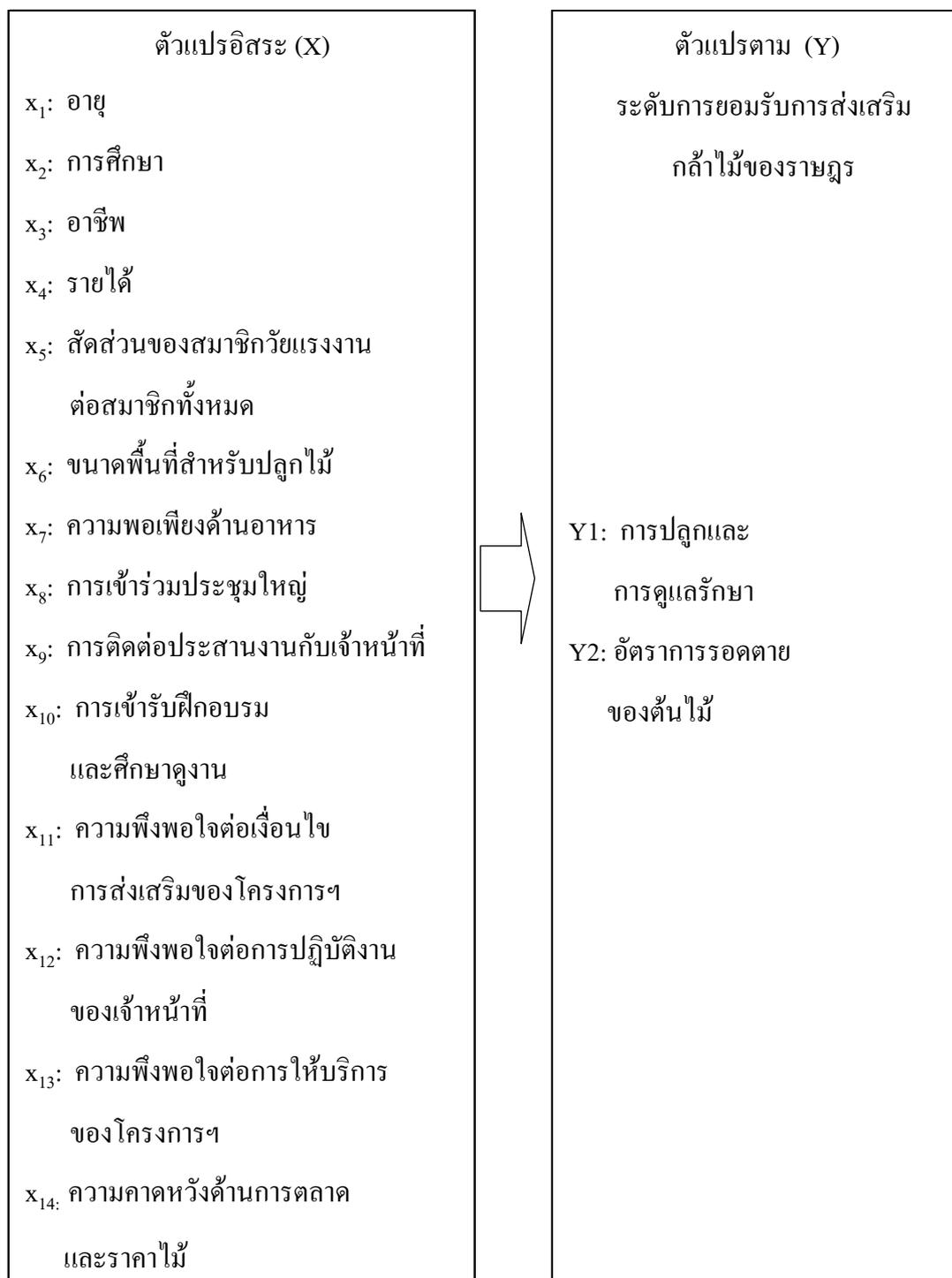
ระยะเวลาการศึกษา

เดือนมีนาคม 2548- เดือนกุมภาพันธ์ 2549 รวมระยะเวลาในการวิจัย 12 เดือน

กรอบแนวคิดในการทำการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการวิจัยได้ทำการตรวจวัดระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการปลูกและการดูแลรักษา 2) ด้านอัตราการรอดตายของต้นไม้ และทำการศึกษาปัจจัยที่น่าจะมีผลกระทบต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ข้างต้น โดยมีกรอบแนวคิดในการทำการวิจัยดังแสดงในภาพที่ 3 สำหรับวิธีให้คะแนนแต่ละปัจจัยได้แสดงในภาคผนวก ก

$$Y_i = f(X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6, X_7, X_8, X_9, X_{10}, X_{11}, X_{12}, X_{13}, X_{14})$$

ภาพที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) และตัวแปรตาม (Y)

สมมติฐานในการวิจัย

สำหรับการศึกษารอบรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการฯ ปกป้องรักษาป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ฉู่ปุ่นและปัจจัยต่าง ๆ ที่น่าจะมีผลกระทบต่อกรอบการยอมรับในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ว่า การยอมรับเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ แต่ละลักษณะจะมีการยอมรับมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎร ผู้วิจัยได้กำหนดการยอมรับของราษฎรในโครงการฯ มี 2 ด้าน (กำหนดตัวแปรตาม = Y) ได้แก่

1.1 การยอมรับด้านการปลูกและการดูแลรักษา (Y_1) หมายถึงการยอมรับของประชากรตัวอย่างในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การยอมรับเตรียมพื้นที่ปลูก การขุดหลุมปลูกและปลูกกล้าไม้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่โครงการฯ การทำรั้วรอบสวน การสร้างแนวกันไฟรอบพื้นที่ การนำกล้าไม้ไปปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตาย และการยอมรับกำจัดวัชพืช เป็นต้น

1.2 อัตราการรอดตายของต้นไม้ (Y_2) หมายถึงความต้องการของราษฎรที่คาดว่าจะได้รับจากผลการส่งเสริมกล้าไม้ ได้แก่ ผู้ที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้อายุระหว่างร้อยละ 0-33.33 ผู้ที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้อายุระหว่างร้อยละ 33.34-66.66 และผู้ที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้อายุระหว่างร้อยละ 66.67-100

2. ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการยอมรับไว้ 14 ปัจจัย (กำหนดตัวแปรอิสระ = X) ได้แก่

2.1 อายุ (X_1) บุคคลที่มีอายุแตกต่างกันย่อมมีประสบการณ์และความสามารถแตกต่างกัน ในสังคมลาวเชื่อว่าคนที่มีอายุมากกว่าหรืออาวุโสกว่า มักจะเป็นผู้มีประสบการณ์ ได้รับความชำนาญมากกว่า และเป็นที่เชื่อฟังของผู้ด้อยอาวุโสกว่า จึงได้รับการยอมรับในกิจกรรมทางสังคมมากกว่า โดยมีสมมติฐานว่าอายุของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ฉู่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.2 ระดับการศึกษา (X_2) การศึกษาทำให้คนเกิดความคิด รู้จักตัวเอง รู้จักชีวิต เข้าใจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รู้จักจำแนก หรือยอมรับกิจกรรมใดหนึ่งที่มีการส่งเสริม คนในชนบทมักยกย่องคนที่มีความรู้และยอมปฏิบัติตาม เพราะคนที่มีการศึกษาสูงย่อมมีประสบการณ์มากกว่าและมองเห็นประโยชน์ในการยอมรับมากกว่า โดยมีสมมุติฐานว่าระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูก รักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.3 อาชีพ (X_3) บุคคลที่มีอาชีพแตกต่างกันย่อมทำให้ครอบครัวมีความอยู่ดีกินดี ที่แตกต่างกัน โดยมีสมมุติฐานว่าอาชีพของหัวหน้าครัวเรือน หรือ ผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.4 รายได้ (X_4) สิ่งกำหนดฐานะทางเศรษฐกิจได้ดีตัวหนึ่ง ผู้ที่มีรายได้หรือมีรายได้สูงย่อมมีความพร้อมในการประกอบกิจกรรมมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งจะต้องคำนึงถึงเรื่องปากท้องก่อน ดังนั้นรายได้จึงน่าจะเป็นตัวกำหนดการยอมรับของราษฎรในการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ โดยมีสมมุติฐานว่ารายได้ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.5 สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกครอบครัวทั้งหมด (X_5) โดยมีสมมุติฐานว่าสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกครอบครัวทั้งหมด ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูก รักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.6 ขนาดพื้นที่สำหรับการปลูกไม้ (X_6) โดยมีสมมุติฐานว่าขนาดพื้นที่สำหรับการปลูกไม้ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.7 ความพอเพียงด้านอาหาร (X_7) โดยมีสมมุติฐานว่าความพอเพียงด้านอาหารของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของ

ราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.8 การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ (X_8) เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการยอมรับ ผู้ที่ไม่เข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯหรือเข้าร่วมน้อยจะไม่มีความรู้จักคุ้นเคย ไม่ได้แสดงออก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทำให้เกิดการยอมรับด้านต่าง ๆ น้อย แต่ผู้ที่เข้าร่วมประชุมใหญ่ของ โครงการฯมาก จะมีความรู้จักคุ้นเคย มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จะมีการยอมรับด้านต่าง ๆ มาก โดยมีสมมุติฐานว่าการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ ของ หัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของ ราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่ แตกต่างกัน

2.9 ความพึงพอใจต่อการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ (X_9) การติดต่อ ประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อ ระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่า ลาว-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.10 การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน (X_{10}) การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของ ราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่ แตกต่างกัน

2.11 ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม (X_{11}) ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการ ส่งเสริมของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริม กล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับ การยอมรับที่แตกต่างกัน

2.12 ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ (X_{12}) ความพึงพอใจต่อการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการ ยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.13 ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ (X_{13}) ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปูน ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

2.14 ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้ (X_{14}) ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้ ของหัวหน้าครัวเรือน หรือผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนมีผลต่อระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ญี่ปูน ส่งผลให้ระดับการยอมรับที่แตกต่างกัน

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. เอกสารข้อมูล และ แผนที่
2. แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลปริมาณและชนิดของกล้าไม้ที่ส่งเสริมและแจกจ่ายโดยโครงการฯ ด้านเศรษฐกิจสังคม การยอมรับต่อการส่งเสริมกล้าไม้ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป

วิธีการ

การคัดเลือกพื้นที่ศึกษาและวางแผนการสำรวจ

การคัดเลือกพื้นที่ศึกษาได้แก่ การเลือกหมู่บ้านเป้าหมายจำนวน 8 หมู่บ้านจากจำนวน 12 หมู่บ้าน ซึ่งอยู่ในโครงการปกป้องรักษาป่าและปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น (FORCAP) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวนรายละเอียดในการคัดเลือกหมู่บ้าน และการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. การเลือกหมู่บ้านเป้าหมายมีเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้ คือเป็นชุมชนลาวลุ่ม และลาวกลาง โดยพิจารณาจากขนาดประชากรน้อย ปานกลาง และ มาก ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอ่างน้ำจืดที่มีการพึ่งพิงทรัพยากรป่าไม้สูง มีวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชน อยู่ห่างไกลจากศูนย์กลางของโครงการฯตามเส้นทางเลขที่ 13 ระยะทางประมาณ 1-5 กิโลเมตร ระยะทางประมาณ 6-10 กิโลเมตร และระยะทางประมาณ 11-20 กิโลเมตร

2. การสุ่มตัวอย่างประชากรในหมู่บ้านที่ศึกษาเช่น โซนที่ 1 ระยะห่างจากศูนย์กลางของโครงการฯประมาณ 1-5 กิโลเมตร จำนวน 3 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านห้วยป่าม่อม บ้านห้วยหม้อไ้ และบ้านห้วยหม้อเหนือ โซนที่ 2 ระยะห่างประมาณ 6-10 กิโลเมตร จำนวน 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านสมสนุก บ้านน้ำปัด และบ้านวังคี และโซนที่ 3 ระยะห่างประมาณ 11-20 กิโลเมตร

จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านโพนทองเหนือ และบ้านเตาถ่าน การสุ่มตัวอย่างประชากรในหมู่บ้านที่ศึกษาโดยคำนวณจากสูตร Yamane (1973) ดังนี้

$$n = N / (1 + N e^2)$$

โดยที่ n = จำนวนตัวอย่างที่ใช้เป็นตัวแทน
 N = จำนวนครัวเรือนทั้งหมดที่ปลูกไม้
 e = ระดับความคลาดเคลื่อน = 0.05

ได้คำนวณครัวเรือนตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนครัวเรือนปลูกไม้ทั้งหมดในโซนที่ 1 โซนที่ 2 และ โซนที่ 3 และจำนวนครัวเรือนตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน

โซน	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือนปลูกไม้ทั้งหมด	สัดส่วนครัวเรือนตัวอย่าง
1	ห้วยป่าม่อม	15	10
	ห้วยหม้อใต้	30	21
	ห้วยหม้อเหนือ	22	15
2	สมสนุก	34	23
	น้ำปัด	30	21
	วังคี	20	13
3	โพนทองเหนือ	11	8
	เตาถ่าน	19	13
	รวม	181	124

จากการคำนวณได้กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 124 ครัวเรือนโดยเป็นครัวเรือนบ้านสมสนุกจำนวน 23 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 19 บ้านห้วยหม้อใต้จำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17 น้ำปัดจำนวน 21 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 17 บ้านห้วยหม้อเหนือจำนวน 15 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 12 บ้านวังคีจำนวน 13 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10 บ้านเตาถ่านจำนวน 13

ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 10 บ้านห้วยป่าม่อมจำนวน 10 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 8 และบ้านโปงทองเหนือจำนวน 8 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 6

การรวบรวมข้อมูล

1. ค้นคว้าเอกสารเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงกลาโหมและป่าไม้ กรมป่าไม้ แผนกกลาโหม และป่าไม้แขวงเวียงจันทน์ และโครงการ (FORCAP)
2. ข้อมูลทุติยภูมิ รวบรวมข้อมูลการส่งเสริมกล้าไม้ ปริมาณกล้าไม้ที่ผลิตได้ และแจกจ่ายของโครงการฯ
3. ข้อมูลจำนวนอัตราการรอดตายของต้นไม้ในแปลงของเกษตรกรได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างหรือเกษตรกรในพื้นที่ทั้งหมด

ทำการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจวัดตัวแปรต่าง ๆ นำข้อมูลมาจัดกลุ่มให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ตาม (ภาพที่ 1 และตารางผนวกที่ ก1) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ จำนวนความถี่ อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความสูงสุด และ ค่าต่ำสุด ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

นิตา (2547) ในการคำนวณหาค่าไคสแควร์ (Chi-Square)

$$X^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

- เมื่อ X^2 = ค่าไคสแควร์
 O_{ij} = ค่าความถี่ที่สังเกตได้ในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j
 E_{ij} = ค่าความถี่ที่คาดหวังในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j ($i=1,2,3,\dots,c$)
df = degrees of freedom = $[(r-1)(c-1)]$

ผลและวิจารณ์

จากการศึกษาปริมาณชนิดกล้าไม้ที่ส่งเสริมแจกจ่ายและอัตราการรอดตายเริ่มจากปี ค.ศ. 1997 ถึงปี ค.ศ. 2003 ในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว- ฉู่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งรายละเอียดแต่ละประเด็นมีดังต่อไปนี้

ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่ส่งเสริมแจกจ่ายโดยโครงการฯและอัตราการรอดตายของต้นไม้ เริ่มจากปี ค.ศ. 1997 ถึงปี ค.ศ. 2003

การศึกษาปริมาณชนิดกล้าไม้ที่ส่งเสริมแจกจ่ายโดยโครงการฯและอัตราการรอดตายเริ่มจากปี ค.ศ. 1997 ถึงปี ค.ศ. 2003 ได้ทำการศึกษาถึง ปริมาณ และชนิดกล้าไม้ที่ผลิตทั้งหมด ปริมาณ และชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายทั้งหมด ปริมาณกล้าไม้ทั้งหมดที่แจกจ่ายในพื้นที่คุ้มครองตัวอย่าง ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่คุ้มครองตัวอย่าง ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่รอดตายในพื้นที่คุ้มครองตัวอย่าง และปริมาณชนิดกล้าไม้ที่มีอัตราการรอดตายในพื้นที่คุ้มครองตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ปริมาณ และชนิดกล้าไม้ที่ผลิตจากปี ค.ศ. 1997 ถึงปี ค.ศ. 2003

จากตารางที่ 3 ได้นำเสนอปริมาณ และ ชนิดกล้าไม้ที่ผลิตได้ทั้งหมดจำนวน 733,215 กล้าไม้ส่วนใหญ่ผลิตในปี ค.ศ. 2000 ประมาณร้อยละ 35 รองลงมาผลิตในปี ค.ศ. 2002 ประมาณร้อยละ 19 ปี ค.ศ. 2001 ผลิตได้ประมาณร้อยละ 17 ปี ค.ศ. 1999 ผลิตได้ประมาณร้อยละ 15 ปี ค.ศ. 1998 ผลิตได้ประมาณร้อยละ 7 ปี ค.ศ. 2003 ผลิตได้ประมาณร้อยละ 4 และปี ค.ศ. 1997 ผลิตได้ประมาณร้อยละ 2 ส่วนใหญ่จะผลิตกล้าไม้ ประคู้ (*Pterocarpus macrocarpus*) ประมาณร้อยละ 37 รองลงมาผลิตกล้าไม้ กระถินเทพา (*Acacia mangium*) ประมาณร้อยละ 30 กระถินโฮโลเซเรีย (*Acacia holoseriaces*) ประมาณร้อยละ 15 มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpa*) ประมาณร้อยละ 11 และ ตัก (*Tectona grandis*) ประมาณร้อยละ 9 รายละเอียดตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนกล้าไม้ที่ผลิตได้จากโครงการฯทั้งหมดปี 1997-2003

ชนิด	ปริมาณกล้าไม้ที่ผลิต							รวม	ร้อยละ
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003		
A.m.	4,327	13,649	28,635	75,623	35,326	47,982	11,131	216,673	29.55
A.h.	2,975	10,203	19,489	44,539	16,126	10,974	2,543	106,849	14.57
P.m.	5,425	17,673	35,568	95,744	48,500	53,993	11,765	268,668	36.64
A.x.	1,978	7,212	12,880	23,740	13,286	15,989	2,892	77,977	10.63
T.g.	2,234	6,122	11,997	20,342	10,231	9,999	2,123	63,048	8.60
รวม	16,939	54,859	108,569	259,988	123,469	138,937	30,454	733,215	100.00
ร้อยละ	2.31	7.48	14.81	35.46	16.84	18.95	4.15	100.00	

หมายเหตุ A.m หมายถึง กระจินเทพา(*Acacia mangium*)

A.h. หมายถึง กระจินโฮโลเซเรีย (*Acacia holoseriaces*)

A.m. หมายถึง ประคู้ (*Pterocarpus macrocarpus*)

A.x. หมายถึง มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpa*)

T.g. หมายถึง สัก(*Tectona grandis*)

ปริมาณ และชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายทั้งหมดในปี ค.ศ.1997-2003

จากตารางที่ 4 ได้นำเสนอปริมาณ และ ชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายทั้งหมดจำนวน 733,215 กล้าไม้ ส่วนใหญ่ได้แจกจ่ายให้เกษตรกรในพื้นที่โครงการฯประมาณร้อยละ 73 รองลงมาได้แจกจ่ายให้โครงการฯปลูกเองประมาณร้อยละ 22 แจกจ่ายกล้าไม้ให้แก่ โรงเรียนต่างๆ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของจำนวนกล้าไม้ที่แจกจ่ายไปทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปริมาณกล้าไม้ที่แจกจ่ายทั้งหมด ของโครงการฯปี 1997-2003

กลุ่มที่ได้รับ	เกษตรกร	เนื้อที่ (ไร่) (ha)	ชนิดกล้าไม้ที่โครงการฯแจกจ่ายทั้งหมด					รวม	ร้อยละ
			A.m.	A.h.	P.m.	A.x.	T.g.		
โครงการปลูกเอง		64.3	30,818	10,731	48,056	32,848	38,321	160,774	21.93
โรงเรียน 14 แห่ง		18.8	8,567	5,304	8,441	7,857	6,653	36,822	5.02
เกษตรกร	275	202	177,288	90,814	212,171	37,272	18,074	535,619	73.05
รวม	275	285	216,673	106,849	268,668	77,977	63,048	733,215	100.00
ร้อยละ			29.55	14.57	36.64	10.63	8.60	100.00	

ปริมาณกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003

จากตารางที่ 5 ได้นำเสนอปริมาณกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003 จำนวนทั้งหมด 241,761 กล้า ส่วนใหญ่แจกจ่ายในปี ค.ศ. 2000 จำนวน 90,822 กล้า หรือร้อยละ 38 รองลงมาในปี ค.ศ. 2001 จำนวน 55,016 กล้าหรือร้อยละ 23 ปี ค.ศ. 2002 จำนวน 54,306 กล้าหรือร้อยละ 22 ปี ค.ศ. 2003 จำนวน 20,014 กล้าหรือร้อยละ 8 ปี ค.ศ. 1999 จำนวน 18,596 กล้าหรือร้อยละ 8 และปี ค.ศ. 1998 จำนวน 3,007 กล้าหรือร้อยละ 1 รวมจำนวนกล้าไม้ที่แจกจ่ายในโซนที่ 1 จำนวน 110,479 กล้าหรือร้อยละ 46 โซนที่ 2 จำนวน 84,708 กล้าหรือร้อยละ 35 และ โซนที่ 3 จำนวน 46,574 กล้าหรือร้อยละ 19 รายละเอียดตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ปริมาณกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003

โซน หมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนกล้าไม้ที่เกษตรกรได้รับ						รวม	
		1998	1999	2000	2001	2002	2003	กล้าไม้	ร้อยละ
ห้วยป่าม่อม	10	202	2,803	9,254	4,355	4,179	1,007	21,800	9.02
1 ห้วยหม้อเหนือ	15	376	2,774	11,242	6,581	6,104	2,342	29,419	12.17
ห้วยหม้อใต้	21	667	3,985	24,763	13,993	12,469	3,383	59,260	24.51
รวม	46	1,245	9,562	45,259	24,929	22,752	6,732	110,479	45.70
สมสนุก	23	331	2,907	10,669	6,353	8,467	2,926	31,653	13.09
2 น้ำปัด	21	754	1,965	16,022	9,944	9,412	3,453	41,550	17.19
วังคี	13	100	924	3,853	3,081	2,193	1,354	11,505	4.76
รวม	57	1,185	5,796	30,544	19,378	20,072	7,733	84,708	35.04
โพนทองเหนือ	8	200	1,336	5,057	3,340	3,113	1,754	14,800	6.12
3 เต่าถ่าน	13	377	1,902	9,962	7,369	8,369	3,795	31,774	13.14
รวม	21	577	3,238	15,019	10,709	11,482	5,549	46,574	19.26
รวมทั้งสิ้น	124	3,007	18,596	90,822	55,016	54,306	20,014	241,761	100.00
ร้อยละ		1.24	7.69	37.57	22.76	22.46	8.28	100.00	

ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003

จากตารางที่ 6 ได้นำเสนอปริมาณชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003 จำนวนทั้งหมด 241,761 กล้า ส่วนใหญ่แจกจ่าย ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus*) จำนวน 95,530กล้าหรือร้อยละ 41 รองลงมากระถินเทพา (*Acacia mangium*) จำนวน 88,627 กล้าหรือร้อยละ 37 กระถินโฮโลเซเรีย (*Acacia holoseriaces*) จำนวน 43,856 กล้าหรือร้อยละ 18 มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpa*) จำนวน 6,074 กล้าหรือร้อยละ 3 และสัก (*Tectona grandis*) จำนวน 4,674 กล้าหรือร้อยละ 2 รายละเอียดตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่แจกจ่ายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเริ่มแต่ปี ค.ศ. 1998-2003

โซน หมู่บ้าน	ชนิดกล้าไม้ที่เกษตรกรได้รับ					รวม กล้าไม้
	A.m.	A.h.	P.m.	A.x.	T.g.	
ห้วยป่าม่อม	8,675	2,575	5,950	3,125	1,475	21,800
1 ห้วยหม้อเหนื่อ	8,923	7,873	11,973	650	0	29,419
ห้วยหม้อใต้	29,650	0	29,610	0	0	59,260
รวม	47,248	10,448	47,533	3,775	1,475	110,479
สมสนุก	10,484	10,174	9,296	1,199	500	31,653
2 น้ำปัด	11,655	10,420	17,775	200	1,500	41,550
วังคี	6,310	400	2,745	850	1,200	11,505
รวม	28,449	20,994	29,816	2,249	3,200	84,708
โพนทองเหนื่อ	3,110	4,840	6,800	50	0	14,800
3 เตาถ่าน	9,820	7,574	14,380	0	0	31,774
รวม	12,930	12,414	21,180	50	0	46,574
รวมทั้งสิ้น	88,627	43,856	98,530	6,074	4,674	241,761
ร้อยละ	36.66	18.14	40.76	2.51	1.93	100.00

ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่รอดตายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างปี ค.ศ. 2005

จากตารางที่ 7 ได้นำเสนอปริมาณชนิดกล้าไม้ที่รอดตายในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างปี ค.ศ. 2005 จำนวนทั้งหมด 151,682 ต้น ส่วนใหญ่แจกจ่าย ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus*) จำนวน 79,410 ต้นหรือร้อยละ 52 รองลงมากระถินเทพา (*Acacia mangium*) จำนวน 60,009 ต้นหรือ ร้อยละ 40 กระถินโฮโลเซเรีย (*Acacia holoseriaces*) จำนวน 8,947 ต้นหรือร้อยละ 6 มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpa*) จำนวน 2,689 ต้นหรือร้อยละ 2 และสัก (*Tectona grandis*) จำนวน 537 ต้นหรือร้อยละ 0.4 รายละเอียดตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่รอดตายในพื้นที่สุ่มตัวอย่างปี ค.ศ. 2005

โซน หมู่บ้าน	จำนวนชนิดต้นไม้รอดตาย					รวม	
	A.m.	A.h.	P.m.	A.x.	T.g.		
1	ห้วยป่าม่อม	4,426	1,140	6,122	240	6	11,934
	ห้วยหม้อเหนื่อ	6,410	1,360	9,253	260	14	17,297
	ห้วยหม้อใต้	19,989	1,940	26,210	884	23	49,046
	รวม	30,825	4,440	41,585	1,384	43	78,277
2	สมสนุก	6,460	1,450	7,752	493	189	16,344
	น้ำปัด	9,825	1,900	12,509	600	201	25,035
	วังคี	3,210	762	1,494	202	104	5,772
	รวม	19,495	4,112	21,755	1,295	494	47,151
3	โพนทองเหนื่อ	3,244	130	5,022	3	0	8,399
	เตาถ่าน	6,535	265	11,048	7	0	17,855
	รวม	9,779	395	16,070	10	0	26,254
	รวมทั้งสิ้น	60,099	8,947	79,410	2,689	537	151,682
	ร้อยละ	39.62	5.90	52.35	1.77	0.35	100.00

ปริมาณชนิดกล้าไม้ที่มีอัตราการรอดตายในพื้นที่สุ่มตัวอย่างปี ค.ศ. 2005

จากตารางที่ 8 ได้นำเสนอปริมาณชนิดกล้าไม้ที่มีอัตราการรอดตายในพื้นที่สุ่มตัวอย่างปี ค.ศ. 2005 จำนวน 151,682 ต้นหรือร้อยละ 63 ของจำนวนกล้าไม้ทั้งหมดที่แจกจ่ายส่วนใหญ่ ประคู้ (*Pterocarpus macrocarpus*) มีอัตราการรอดตายจำนวน 79,410 ต้นหรือร้อยละ 81 ของชนิดกล้าไม้ประคู้ที่ได้แจกจ่ายทั้งหมด รองลงมากระถินเทพา (*Acacia mangium*) มีอัตราการรอดตายจำนวน 60,099 ต้นหรือร้อยละ 68 ของชนิดกล้าไม้กระถินเทพาที่ได้แจกจ่ายทั้งหมด มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpa*) มีอัตราการรอดตายจำนวน 2,689 ต้นหรือร้อยละ 44 ของชนิดกล้าไม้มะค่าโมงที่ได้แจกจ่ายทั้งหมด กระถินโฮโลเซเรีย (*Acacia holoseriaces*) มีอัตราการรอดตายจำนวน 8,947 ต้นหรือร้อยละ 20 ของชนิดกล้าไม้กระถินโฮโลเซเรียที่ได้แจกจ่ายทั้งหมด และสัก (*Tectona grandis*) มีอัตราการรอดตายจำนวน 537 ต้นหรือร้อยละ 11 ของชนิดกล้าไม้สักที่ได้แจกจ่ายทั้งหมด รายละเอียดตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 อัตราการรอดตายของชนิดกล้าไม้ในพื้นที่สุ่มตัวอย่างปี ค.ศ. 2005

ลำดับ	ชนิดกล้าไม้	จำนวนกล้าไม้ ที่เกษตรกรได้รับ	ต้นไม้ที่รอดตายใน แปลงของเกษตรกร	อัตราการรอดตาย ร้อยละ
1	A.m.	88,627	60,099	67.81
2	A.h.	43,856	8,947	20.40
3	P.m.	98,530	79,410	80.59
4	A.x.	6,074	2,689	44.27
5	T.g.	4,674	537	11.49
รวม		241,761	151,682	62.74

สภาพพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมของราษฎร

การศึกษาสภาพพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสังคมของประชากรตัวอย่างได้ทำการศึกษาถึง อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด ขนาดพื้นที่ สำหรับปลูกไม้ ความพอเพียงด้านอาหาร ซึ่งผลการศึกษาดังตารางที่ 9 ที่ 10 ที่ 11 ที่ 12 และ ตารางที่ 13 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. อายุ พบว่าประชากรมีอายุเฉลี่ย 45.3 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 และกลุ่มผู้มีอายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15

2. ระดับการศึกษา พบว่าประชากรส่วนใหญ่เรียนชั้นประถมศึกษา (ป.1-ป.5) ที่พออ่านออกเขียนได้จำนวน 66 คนคิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาประชากรที่ไม่ได้เรียนหนังสือจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 27 และมัธยมขึ้นไปจำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เมื่อเรียนจบประถมหรือระหว่าง (ป.3, ป.4) แล้วจะออกไปทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัว ทำให้ขาดโอกาสในการศึกษาต่อและในช่วงที่ผ่านมามาสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นยังมีน้อยและมีเพียงการเปิดสอนในภาคบังคับเท่านั้น กรณีจะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต้องเดินทางไปเรียนในแขวง และยังขาดปัจจัยด้านการเงิน

3. อาชีพ พบว่าประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพการทำไร่จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมามีอาชีพประมงจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27 และ อาชีพทำนาจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19 นอกจากอาชีพดังกล่าวแล้วประชากรยังมีอาชีพเสริม ได้แก่ เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย ทอผ้า รับจ้างและอื่น ๆ
4. รายได้ พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ย 19,730 บาท/ปี ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีรายได้อันกลางระหว่าง 13,334-26,667 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาในกลุ่มที่มีรายได้น้อยระหว่าง 4,000-13,333 บาท/ครัวเรือน/ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22 และในกลุ่มที่มีรายได้มากระหว่าง 26,667-40,000 บาท/ครัวเรือน/ปี คิดเป็นร้อยละ 18 ซึ่งถือว่าเป็นรายได้น้อย ซึ่งมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องหาแหล่งรายได้เพิ่มเติม โดยการหาอาชีพเสริม หรือการใช้ประโยชน์จากป่าเพื่อก่อให้เกิดรายได้ หรือเพื่อยังชีพ
5. สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด พบว่าประชากรมีแรงงานของครอบครัวเฉลี่ย 2.57 คน มีแรงงานสูงสุดจำนวน 4 คน ต่ำสุดจำนวน 1 คน กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีแรงงานระหว่าง 1-2 คนจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 59 รองลงมาในกลุ่มประชากรมีแรงงานระหว่าง 3-4 คน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และมีแรงงานมากกว่า 4 คนขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3 ซึ่งเห็นว่าจำนวนวัยแรงงานของประชากรยังมีน้อยถ้าเทียบกับจำนวนคนของประชากรทั้งหมด
6. ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ พบว่าประชากรมีขนาดพื้นที่เฉลี่ย 4.79 ไร่ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ระหว่าง 4-6 ไร่ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 45 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ระหว่าง 1-3 ไร่ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และ เป็นกลุ่มที่มีขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ตั้งแต่ 6 ไร่ขึ้นไปจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ซึ่งเห็นว่าขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของประชากรยังมีน้อยดังนั้นควรส่งเสริมให้เกษตรกรได้มีพื้นที่ปลูกไม้ให้มากขึ้น
7. ความพอเพียงด้านอาหาร เป็นการศึกษาถึงความพอเพียงอาหารจากพืชหรือไม้กินได้ และความพอเพียงอาหารจากข้าวเพื่อบริโภค ความพอเพียงอาหารจากพืชหรือไม้กินได้ ได้แก่ พืชผักป่ากินได้ หน่อไม้ ยอดหวาย กล้วยป่า ผลไม้ป่าและอื่น ๆ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีพอกินจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่มีเหลือเพื่อจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และ เป็นกลุ่มประชากรที่ไม่พอกินจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และ ประชากร

ที่มีความพอเพียงอาหารจากข้าวเพื่อบริโภค ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่ไม่พอกินจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 63 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่มีพอกินจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และ เป็นกลุ่มประชากรที่มีเหลือเพื่อจำนวน 2 คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 9 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจสังคมของประชากรตัวอย่างที่ศึกษาในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
1. อายุ			
น้อย อายุ \leq 40 ปี	49	39.52	อายุเฉลี่ย 45.34
ปานกลาง อายุ 41-60 ปี	57	45.97	อายุเฉลี่ยสูง 80 ปี
มาก อายุ > 60 ปีขึ้นไป	18	14.52	อายุต่ำสุด 24 ปี
2. ระดับการศึกษา			
ไม่ได้เรียนหนังสือ	33	26.61	
ประถม (ป.1-ป.5)	66	53.23	
มัธยมขึ้นไป	25	20.16	
3. อาชีพ			
ทำนา	23	18.55	
ทำไร่	67	54.03	
ประมง	34	27.42	
4. รายได้			
น้อย 4,000-13,333 บาท/ครัวเรือน/ปี	27	21.77	เฉลี่ย 19,730 บาท
ปานกลาง 13,334-26,666 บาท/ครัวเรือน/ปี	75	60.48	สูงสุด 40,000 บาท
มาก 26,667-40,000 บาท/ครัวเรือน/ปี	22	17.74	ต่ำสุด 4,000 บาท
5. สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด			
มีสมาชิก 1-2 คน	73	58.87	เฉลี่ย 2.57 คน
มีสมาชิก 3-4 คน	47	37.90	สูงสุด 4 คน
มีสมาชิกมากกว่า 4 คนขึ้นไป	4	3.23	ต่ำสุด 1 คน

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา		จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
6. ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้				
มีที่ดิน	1-3 ไร่	48	38.71	เฉลี่ย 4.79 ไร่
มีที่ดิน	3-4 ไร่	56	45.16	
มีที่ดินมากกว่า 4	ไร่ขึ้นไป	20	16.13	
7. ความพอเพียงด้านอาหาร				
7.1 ความพอเพียงอาหารจากพืชหรือไม้กินได้				
	ไม่พอกิน	13	10.48	
	มีพอกิน	89	71.77	
	มีเหลือเฟือ	22	17.74	
7.2 ความพอเพียงอาหารจากข้าวเพื่อบริโภค				
	ไม่พอกิน	78	62.90	
	มีพอกิน	44	35.48	
	มีเหลือเฟือ	2	1.61	

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับความพอเพียงด้านอาหาร โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือความพอเพียงมาก ระดับคะแนน 3-4 ความพอเพียงปานกลาง ระดับคะแนน 2 และความพอเพียงน้อย ระดับคะแนน 0-1 พบว่ากลุ่มประชากรมีความพอเพียงระดับมากคิดเป็นร้อยละ 9 มีความพอเพียงระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37 และมีความพอเพียงระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54 รายละเอียดตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความพอเพียงด้านอาหาร

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
<u>ระดับความพอเพียงด้านอาหาร</u>			
ความพอเพียงมาก	11	8.87	
ความพอเพียงปานกลาง	46	37.10	
ความพอเพียงน้อย	67	54.03	
รวม	124	100.00	

8. การเข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯ จากตารางที่ 11 ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมประชุมวางแผน ปฏิบัติแผนและการประเมินผล เฉลี่ย 6.01 ครั้งต่อปี เข้าร่วมสูงสุด 12 ครั้งต่อปี และเข้าร่วมต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เข้าร่วมมากกว่า 8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 54 รองลงมาเป็นผู้ที่เข้าร่วมปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 42 และ เป็นผู้ที่เข้าร่วมน้อยระหว่าง 1-3 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 4 ราษฎรที่ร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมเฉลี่ย 2.14 ครั้งต่อปี ร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสูงสุด 12 ครั้งต่อปี และต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่แสดงความคิดเห็นในที่ประชุมน้อยระหว่าง 1-3 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 44 รองลงมาเป็นผู้ที่ร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 36 และ เป็นผู้ที่เคยแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมมากกว่า 8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 19 ราษฎรร่วมตัดสินใจในที่ประชุม เฉลี่ย 3.15 ครั้งต่อปี ร่วมตัดสินใจในที่ประชุมสูงสุด 12 ครั้งต่อปี และต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ร่วมตัดสินใจในที่ประชุมมากกว่า 8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 54 รองลงมาเป็นผู้ที่ร่วมตัดสินใจในที่ประชุมปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 27 และเป็นผู้ที่ไม่เคยร่วมตัดสินใจในที่ประชุมน้อยระหว่าง 1-3 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 19 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ			
1. ร่วมวางแผน ปฏิบัติแผนและประเมินผล			
ร่วมน้อย 1-3 ครั้ง/ปี	5	4.03	เฉลี่ย 6.01 ครั้ง/ปี
ร่วมปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี	52	41.94	สูงสุด 12 ครั้ง/ปี
ร่วมมากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป	67	54.03	ต่ำสุด 1 ครั้ง/ปี
รวม	124	100.00	
2. ร่วมแสดงความคิดเห็น			
ร่วมน้อย 1-3 ครั้ง/ปี	55	44.35	เฉลี่ย 2.14 ครั้ง/ปี
ร่วมปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี	45	36.29	สูงสุด 12 ครั้ง/ปี
ร่วมมากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป	24	19.35	ต่ำสุด 1 ครั้ง/ปี
รวม	124	100.00	
3. ร่วมตัดสินใจ			
ร่วมน้อย 1-3 ครั้ง/ปี	23	18.55	เฉลี่ย 3.15 ครั้ง/ปี
ร่วมปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี	34	27.42	สูงสุด 12 ครั้ง/ปี
ร่วมมากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป	67	54.03	ต่ำสุด 1 ครั้ง/ปี
รวม	124	100.00	

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาห้คะแนนเพื่อประเมินจัดการเข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ การเข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯมาก ระดับคะแนน 5-6 การเข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯปานกลาง ระดับคะแนน 3-4 และการเข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯ ระดับน้อยคะแนน 1-2 พบว่า ราษฎรได้เข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯระดับมากร้อยละ 21 ราษฎรได้เข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯระดับปานกลาง ร้อยละ 62 และ ราษฎรได้เข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯระดับน้อย ร้อยละ 17 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 12

ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ หมายเหตุ
ระดับการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ		
มาก	26	20.96
ปานกลาง	77	62.10
น้อย	21	16.94
รวม	124	100.00

9. การติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ จากตารางที่ 13 ได้ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มประชากรติดต่อกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากร พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มประชากรติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 44 รองลงมาเคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่น้อยระหว่าง 1-3 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 40 และ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่มากกว่า 8 ครั้งต่อปีจำนวนร้อยละ 16 เจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากร ส่วนใหญ่ติดต่อกับกลุ่มประชากรน้อย 1-3 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 54 รองลงมาเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้งต่อปี จำนวนร้อยละ 24 และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรมากกว่า 8 ครั้งต่อปีจำนวนร้อยละ 22 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 13

ตารางที่ 13 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่		
1.1 กลุ่มประชากรติดต่อกับเจ้าหน้าที่		
ติดต่oprสานงานน้อย	50	40.32
ติดต่oprสานงานปานกลาง	54	43.55
ติดต่oprสานงานมาก	20	16.13
รวม	124	100.00

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.2 เจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากร		
ติดต่อประสานงานน้อย	67	54.03
ติดต่อประสานงานปานกลาง	30	24.19
ติดต่อประสานงานมาก	27	21.77
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ กลุ่มประชากรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรมาก ระดับคะแนน 3-4 กลุ่มประชากรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรปานกลาง ระดับคะแนน 2 และ กลุ่มประชากรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากร ระดับน้อยคะแนน 0-1 พบว่า กลุ่มประชากรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรระดับมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14 กลุ่มประชากรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรระดับปานกลาง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และ กลุ่มประชากรติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากรระดับน้อย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษา คือ ระดับการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ระดับการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ		
มาก	17	13.71
ปานกลาง	44	35.48
น้อย	63	50.81
รวม	124	100.00

10. การเข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน จากตารางที่ 15 ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วม ฝึกอบรม และศึกษาดูงานเกี่ยวกับการส่งเสริมกล้าไม้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรเข้าร่วม การฝึกอบรมปานกลาง 2 ครั้งต่อปีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากร เข้าร่วมการฝึกอบรมมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไปจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และกลุ่ม ประชากรเข้าร่วมการฝึกอบรมน้อยจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23 และกลุ่มประชากรที่เข้าร่วม ศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม้ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรเข้าร่วมปานกลาง 2 ครั้งต่อปีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมากลุ่มประชากรเข้าร่วมน้อยจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26 และกลุ่มประชากรเข้าร่วมมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไปจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19 รายละเอียดแสดง ตามตารางที่ 15

ตารางที่ 15 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงานเกี่ยวกับ การส่งเสริมกล้าไม้

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน		
1.1 เข้าร่วมฝึกอบรมการส่งเสริมกล้าไม้		
เข้าร่วมน้อย	29	23.39
เข้าร่วมปานกลาง	59	47.58
เข้าร่วมมาก	36	29.03
รวม	124	100.00
1.2 เข้าร่วมศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม้		
เข้าร่วมน้อย	32	25.80
เข้าร่วมปานกลาง	69	55.65
เข้าร่วมมาก	23	18.55
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับการเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษาดูงานของเกษตรกร โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ การฝึกอบรม และศึกษาดูงาน การส่งเสริมกล้าไม้ให้เกษตรกรของโครงการฯมากระดับคะแนน 3-4 การฝึกอบรม และศึกษาดูงาน การส่งเสริมกล้าไม้ให้เกษตรกรของโครงการฯปานกลาง ระดับคะแนน 2 และ การฝึกอบรม และ

ศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม่ให้เกษตรกรของโครงการฯน้อย ระดับคะแนน 0-1 พบว่า การฝึกอบรม และศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม่ให้เกษตรกรของโครงการฯระดับมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 29 การฝึกอบรม และศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม่ให้เกษตรกรของโครงการฯระดับปานกลาง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 45 และ การฝึกอบรม และศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม่ให้เกษตรกรของโครงการฯระดับน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนร้อยละของกลุ่มประชากรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับการฝึกอบรม ศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม่ของโครงการฯ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ระดับการเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน		
มาก	36	29.03
ปานกลาง	56	45.16
น้อย	32	25.81
รวม	124	100.00

11. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ จากตารางที่ 17 ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ เช่น ต่อเงื่อนไขการมีที่ดินและแรงงานเป็นของตนเอง ผลประโยชน์ที่ได้รับร้อยละ 75 ให้เกษตรกร และร้อยละ 25 ให้รัฐ พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความพอใจมาก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 56 กลุ่มประชากรที่มีความพอใจปานกลางจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 44 และไม่มีกลุ่มประชากรใดที่ไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการสนองลดหนาม ตะปูและกล้าไม่ พบว่า กลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีความพอใจมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และกลุ่มประชากรที่มีความพอใจปานกลางจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และไม่มีกลุ่มประชากรใดที่ไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯอยู่ในระดับมากและปานกลางเป็นเพราะเงื่อนไขของโครงการฯเกษตรกรสามารถรับได้

ตารางที่ 17 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม		
1.1 ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขที่มีที่ดิน แรงงาน		
เป็นของประชากรและแบ่งปันผลประโยชน์ร้อยละ 75		
ให้ประชากร ร้อยละ 25 ให้รัฐ		
พึงพอใจน้อย	0	0
พึงพอใจปานกลาง	54	43.55
พึงพอใจมาก	70	56.45
รวม	124	100.00
1.2 ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการสนองอุปกรณ์และกล้าไม้		
พึงพอใจน้อย	0	0
พึงพอใจปานกลาง	49	39.52
พึงพอใจมาก	75	60.48
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯมาก ระดับคะแนน 3-4 ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯปานกลาง ระดับคะแนน 2 และ ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯน้อย ระดับคะแนน 0-1 พบว่า ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯระดับมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 58 และความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯระดับปานกลาง จำนวน 49 คิดเป็นร้อยละ 40 และความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯรายละเอียดยแสดงตามตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความพึงพอใจ ต่อเงื่อนไขการส่งเสริม

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับความพึงพอใจเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ		
มาก	75	58.06
ปานกลาง	49	39.52
น้อย	0	2.42
รวม	124	100.00

12. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จากตารางที่ 19 ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการสำรวจความต้องการชนิดและจำนวนกล้าไม้ และความพึงพอใจต่อทัศนะ ความชันของเจ้าหน้าที่ พบว่า ความพึงพอใจต่อการสำรวจความต้องการชนิดและจำนวนกล้าไม้ กลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความพึงพอใจปานกลางจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 45 ร้อยลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่ไม่พอใจจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และกลุ่มประชากรที่พอใจมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ความพึงพอใจต่อทัศนะ ความชันของเจ้าหน้าที่พบว่า กลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความพึงพอใจปานกลางจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 56 ร้อยลงมา เป็นกลุ่มประชากรที่พอใจมากจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และเป็นกลุ่มประชากรที่ไม่พอใจ จำนวน 6 คิดเป็นร้อยละ 5 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่		
1.1 ความพึงพอใจต่อการสำรวจความต้องการชนิดและจำนวนกล้าไม้		
พึงพอใจน้อย	50	40.32
พึงพอใจปานกลาง	56	45.16
พึงพอใจมาก	18	14.52
รวม	124	100.00

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.2 ความพึงพอใจต่อทักษะและความชำนาญของเจ้าหน้าที่		
พึงพอใจน้อย	6	4.84
พึงพอใจปานกลาง	70	56.45
พึงพอใจมาก	48	38.71
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มาก ระดับคะแนน 3-4 ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปานกลาง ระดับคะแนน 2 และ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่น้อย ระดับคะแนน 0-1 พบว่า ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ระดับมากจำนวน 35 คิดเป็นร้อยละ 28 ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ระดับปานกลาง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 42 และ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ระดับน้อย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่		
มาก	35	28.23
ปานกลาง	52	41.94
น้อย	37	29.84
รวม	124	100.00

13. ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ จากตารางที่ 21 ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการบริการอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เกษตรกร และ ความพึงพอใจกับการแจกจ่ายกล้าไม้ 5 ชนิด พบว่า ความพึงพอใจต่อการบริการอุปกรณ์ต่าง ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีความพอใจมากจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 65 และเป็นกลุ่มประชากรที่มีความพอใจปานกลางจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และไม่มีกลุ่มประชากรใดที่พอใจน้อย ความพึงพอใจกับการแจกจ่ายกล้าไม้ 5 ชนิด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีความพอใจปานกลางจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 44 เป็นกลุ่มประชากรที่พอใจน้อยจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 39 และเป็นกลุ่มประชากรที่พอใจมากจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 21

ตารางที่ 21 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ		
1.1 ความพึงพอใจกับการให้บริการสนองอุปกรณ์ต่าง ๆ		
พอใจน้อย	0	0
พอใจปานกลาง	43	34.68
พอใจมาก	81	65.32
รวม	124	100.00
1.2 ความพึงพอใจกับการแจกจ่ายกล้าไม้ 5 ชนิด		
พอใจน้อย	48	38.71
พอใจปานกลาง	55	44.35
พอใจมาก	21	16.94
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ มาก ระดับคะแนน 3-4 ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯปานกลาง ระดับคะแนน 2 และ ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ น้อย ระดับคะแนน 0-1 พบว่า กลุ่มประชากรที่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯระดับมาก จำนวน 57 คน

คิดเป็นร้อยละ 46 กลุ่มประชากรที่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ระดับปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และ กลุ่มประชากรที่มีความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ระดับน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 22

ตารางที่ 22 จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ		
มาก	57	45.96
ปานกลาง	49	39.52
น้อย	18	14.52
รวม	124	100.00

14. ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้ จากตารางที่ 23 ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้ ได้แก่ ด้านการตลาดรับซื้อผลผลิต และ ด้านราคาไม้พบว่า ด้านการตลาดรับซื้อผลผลิตส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังน้อยจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 89 เป็นกลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังมากจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และเป็นกลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังปานกลางจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ด้านราคาไม้ พบว่าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังน้อย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 95 และเป็นกลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 23

ตารางที่ 23 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้		
1.1 ด้านการตลาดรับซื้อผลผลิต		
ความคาดหวังน้อย	110	88.71
ความคาดหวังปานกลาง	2	1.61
ความคาดหวังมาก	12	9.68
รวม	124	100.00
1.2 ด้านราคาซื้อผลผลิตที่เกิดจากการปลูกไม้		
ความคาดหวังน้อย	118	95.16
ความคาดหวังปานกลาง	6	4.84
ความคาดหวังมาก	0	0
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้มากระดับคะแนน 3-4 ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ปานกลางระดับคะแนน 2 และ ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้น้อย ระดับคะแนน 0-1 พบว่า กลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ระดับมากจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 กลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ระดับปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และ กลุ่มประชากรที่มีความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้น้อย จำนวน 111 คิดเป็นร้อยละ 90 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 24

ตารางที่ 24 จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้		
มาก	1	0.81
ปานกลาง	12	9.67
น้อย	111	89.52
รวม	124	100.00

ระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่โครงการฯ

การศึกษาระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของเกษตรกรตัวอย่างได้ทำการศึกษาถึงการปลูกการดูแลรักษา และอัตราการรอดตายของต้นไม้เป็นต้น รายละเอียดตามตารางที่ 25

1. การปลูกและการดูแลรักษา ได้ทำการศึกษาศึกษาการเตรียมพื้นที่ปลูก การขุดหลุมและปลูกกล้าไม้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ การทำรั้วรอบสวน การสร้างแนวกันไฟ การนำกล้าไม้ไปปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตาย และการกำจัดวัชพืช ในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 การเตรียมพื้นที่ปลูก ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีการเตรียมดีมาก จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 86 และกลุ่มประชากรที่มีการเตรียมดีปานกลาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และไม่มีกลุ่มประชากรใดที่เตรียมไม่ดี การเตรียมพื้นที่ปลูกจะปฏิบัติในช่วงหลังจากการสำรวจพื้นที่ปลูกของเจ้าหน้าที่สำเร็จและได้รับความเห็นชอบจากโครงการฯ

1.2 การขุดหลุมและปลูกกล้าไม้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่ปฏิบัติดีมาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และกลุ่มประชากรที่มีการปฏิบัติดีปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และไม่มีกลุ่มประชากรใดที่ปฏิบัติไม่ดี การขุดหลุมและปลูกกล้าไม้จะปฏิบัติหลังจากการเตรียมพื้นที่ปลูกสำเร็จ

1.3 การทำรั้วรอบสวน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่ทำดีปานกลาง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่ทำดีมาก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และกลุ่มประชากรที่ทำไม่ดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 การทำรั้วรอบสวนเมื่อต้นไม้มีอายุถึงปีที่ 5 เกษตรกรจะไม่ชอบทำรั้วต่อไปเป็นเพราะต้นไม้ได้ลดพื้นที่จากการเข้าทำรายของสัตว์เลี้ยง

1.4 การสร้างแนวกันไฟ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่ทำดีปานกลาง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 71 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่ทำไม่ดีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 19 และกลุ่มประชากรที่ทำดีมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10 การสร้างแนวกันไฟเมื่อต้นไม้มีอายุถึงปีที่ 5 เกษตรกรจะไม่ทำต่อไปเป็นเพราะพื้นที่ไม่มีไฟป่า

1.5 การนำกล้าไม้ไปปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตาย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่ปลูก 1 ครั้งในปีที่ 1 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 59 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่ไม่ปลูกทดแทน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และกลุ่มประชากรที่ปลูก 1 ครั้งในปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 การนำกล้าไม้ไปปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตาย จะขึ้นอยู่กับโครงการฯว่า สนองกล้าไม้ได้หรือไม่

1.6 การกำจัดวัชพืช ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่กำจัด 1 ครั้งต่อปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่กำจัดไม่ดีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27 และกลุ่มประชากรที่กำจัด 2 ครั้งต่อปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5 การกำจัดวัชพืชส่วนใหญ่จะกำจัดในช่วงปีที่ 1-ปีที่ 5 หลังจากนั้นก็ปล่อยให้ตามธรรมชาติ

ตารางที่ 25 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรได้แก่
การปลูกการดูแลรักษา

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. การปลูกและการดูแลรักษา		
1.1 การยอมรับเตรียมพื้นที่ปลูก		
เตรียมไม่ดี	0	0
เตรียมดีปานกลาง	17	13.71
เตรียมดีมาก	107	86.29
รวม	124	100.00
1.2 การยอมรับชุดหลุมปลูกและปลูกปฏิบัติ		
ตามการแนะนำของเจ้าหน้าที่		
ปฏิบัติไม่ดี	0	0
ปฏิบัติดีปานกลาง	37	29.84
ปฏิบัติดีมาก	87	70.16
รวม	124	100.00
1.3 การยอมรับทำรั้วรอบสวน		
ทำไม่ดี	2	1.61
ทำดีปานกลาง	75	60.48
ทำดีมาก	47	37.90
รวม	124	100.00
1.4 การยอมรับสร้างแนวป้องกันไฟป่ารอบพื้นที่		
ทำไม่ดี	24	19.35
ทำดีปานกลาง	88	70.97
ทำดีมาก	12	9.68
รวม	124	100.00

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.5 การยอมรับนำกล้าไม้ปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตาย		
ไม่ปลูกทดแทน	50	40.32
ปลูกทดแทน 1 ครั้งในปีที่ 1	73	58.87
ปลูกทดแทน 1 ครั้งในปีที่ 1 และปีที่ 2	1	0.81
รวม	124	100.00
1.6 การยอมรับกำจัดวัชพืช		
กำจัดไม่ดี	34	27.42
กำจัดดีปานกลาง 1 ครั้ง/ปี	84	67.74
กำจัดดีมาก 2 ครั้ง/ปี	6	4.84
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับการยอมรับการปลูกและการดูแลรักษา โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ การยอมรับการปลูกและการดูแลรักษาмаก ระดับคะแนน 9-12 การยอมรับการปลูกและการดูแลรักษาปานกลางระดับคะแนน 5-8 และ การยอมรับการปลูกและการดูแลรักษาน้อย ระดับคะแนน 0-4 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีการยอมรับการปลูกและการดูแลรักษาระดับปานกลางจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา เป็นกลุ่มประชากรที่มีการยอมรับการปลูกและการดูแลรักษาระดับมาก จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 23 และ กลุ่มประชากรที่มีการยอมรับการปลูกและการดูแลรักษาระดับน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ การยอมรับระดับการปลูกและการดูแลรักษา

ระดับการยอมรับการปลูกและการดูแลรักษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มาก	28	22.58
ปานกลาง	93	75.00
น้อย	3	2.42
รวม	124	100.00

2. อัตราการรอดตายของต้นไม้ 5 ชนิด ได้แก่ กระถินเทพา (*Acacia mangium*) กระถินโฮโลเซเรีย (*Acacia holoseriaces*) ประคู้ (*Pterocarpus macrocarpus*) มะค่าโมง (*Afxelia xylocarpa*) และ สัก (*Tectona grandis*) เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 66.67-100 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 33.34-66.67 จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 43 และเป็นกลุ่มประชากรที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 0-33.33 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13 รายละเอียดตามตารางที่ 27

ตารางที่ 27 จำนวนประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. อัตราการรอดตายของต้นไม้		
เป็นผู้ที่มีอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 0-33.33	16	12.90
เป็นผู้ที่มีอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 33.34-66.66	53	42.74
เป็นผู้ที่มีอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 66.67-100	55	44.35
รวม	124	100.00

เมื่อนำผลการแสดงความคิดเห็นมาให้คะแนนเพื่อประเมินจัดระดับการยอมรับการปลูกและการดูแลรักษา โดยผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ระดับคือ การยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้มาก ระดับคะแนนเป็นผู้ที่มีอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 66.67-100 การยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ปานกลางระดับคะแนนเป็นผู้ที่มีอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 33.34-66.66 และ

การยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ร้อยละ 0-33.33 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ระดับมากจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาเป็นกลุ่มประชากรที่มีการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ระดับปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 43 และ กลุ่มประชากรที่มีการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ระดับน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13 รายละเอียดแสดงตามตารางที่ 28

ตารางที่ 28 จำนวนร้อยละของกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างตามปัจจัยที่ศึกษาคือ การยอมรับระดับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ระดับอัตราการรอดตายของต้นไม้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มาก	55	44.35
ปานกลาง	53	42.74
น้อย	16	12.90
รวม	124	100.00

**ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกป่าไม้
และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น**

จากการศึกษาได้นำเอาปัจจัยต่าง ๆ ของราษฎรมาวิเคราะห์ถึงผลกระทบ ต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว- ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ ความพอเพียงด้านอาหาร การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ การเข้ารับการศึกษาอบรม และศึกษาดูงาน ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ และความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. อายุ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่าอายุของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ เลย ดังนี้

1.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.84513 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคืออายุของประชากร ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ไม่ว่าประชากรอายุจะอยู่ในช่วงใดก็ไม่มีความแตกต่างที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชั้นอายุและระดับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา

อายุ	ระดับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
น้อย	10	38	1	49
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	30.65	0.81	39.52
ร้อยละของแนวนอน	20.41	77.55	2.04	
ร้อยละของแนวตั้ง	35.71	40.86	33.33	
ปานกลาง	13.00	43.00	1.00	57.00
ร้อยละของทั้งหมด	10.48	34.68	0.81	45.97
ร้อยละของแนวนอน	22.81	75.44	1.75	
ร้อยละของแนวตั้ง	46.43	46.24	33.33	

ตารางที่ 29 (ต่อ)

อายุ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
มาก	5.00	12.00	1.00	18.00
ร้อยละของทั้งหมด	4.03	9.68	0.81	14.52
ร้อยละของแนวนอน	27.78	66.67	5.56	
ร้อยละของแนวตั้ง	17.86	12.90	33.33	
รวม	28.00	93.00	3.00	124.00
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 1.395 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.84513^{ns} \text{ n} = 124$$

1.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.72857 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคืออายุของประชากร ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ไม่ว่าจะประชากรอายุจะอยู่ในช่วงใดก็ไม่มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชั้นอายุและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

อายุ	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
น้อย	21	20	8	49
ร้อยละของทั้งหมด	16.94	16.13	6.45	39.52
ร้อยละของแนวนอน	42.86	40.82	16.33	
ร้อยละของแนวตั้ง	38.18	37.74	50.00	

ตารางที่ 30 (ต่อ)

อายุ	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ปานกลาง	24	27	6	57
ร้อยละของทั้งหมด	19.35	21.77	4.84	45.97
ร้อยละของแนวนอน	42.11	47.37	10.53	
ร้อยละของแนวตั้ง	43.64	50.94	37.50	
มาก	10	6	2	18
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	4.84	1.61	14.52
ร้อยละของแนวนอน	55.56	33.33	11.11	
ร้อยละของแนวตั้ง	18.18	11.32	12.50	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 2.039 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.72857^{ns} \text{ n} = 124$$

2. การศึกษา จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่าการศึกษาศึกษาของประชากรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษา กล่าวคือผู้ที่มีการศึกษาสูงขึ้นมีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษา มากขึ้น แต่การศึกษาไม่มีผลต่อการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้แต่อย่างใดดังนี้

2.1 จากการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษาโดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.02173 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการศึกษาของประชากรมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าประชากรผู้ที่มีการศึกษาสูงขึ้นมีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามชั้นการศึกษาและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

การศึกษา	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
กลุ่มไม่ได้เรียนหนังสือ	6	22	5	33
ร้อยละของทั้งหมด	4.84	17.74	4.03	26.61
ร้อยละของแวนอน	18.18	66.67	15.15	
ร้อยละของแนวตั้ง	20.69	24.72	83.33	
กลุ่มระดับประถม	15	50	1	66
ร้อยละของทั้งหมด	12.10	40.32	0.81	53.23
ร้อยละของแวนอน	22.73	75.76	1.52	
ร้อยละของแนวตั้ง	51.72	56.18	16.67	
กลุ่มระดับมัธยมขึ้นไป	8	17		25
ร้อยละของทั้งหมด	6.45	13.71		20.16
ร้อยละของแวนอน	32.00	68.00		
ร้อยละของแนวตั้ง	27.59	19.10		
รวม	29	89	6	124
ร้อยละ	23.39	71.77	4.84	100.00

$$X^2 = 11.473 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.02173 * \text{ n} = 124$$

2.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.95438 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการศึกษาของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าการศึกษาประชากรในระดับสูง หรือต่ำก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการศึกษาและระดับการยอมรับ
อัตราการรอดตายของต้นไม้

การศึกษา	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
กลุ่มไม่ได้เรียนหนังสือ	14	13	4	31
ร้อยละของทั้งหมด	11.29	10.48	3.23	25.00
ร้อยละของแวนอน	45.16	41.94	12.90	
ร้อยละของแนวตั้ง	25.93	23.64	26.67	
กลุ่มระดับประถม	30	31	7	68
ร้อยละของทั้งหมด	24.19	25.00	5.65	54.84
ร้อยละของแวนอน	44.12	45.59	10.29	
ร้อยละของแนวตั้ง	55.56	56.36	46.67	
กลุ่มระดับมัธยมขึ้นไป	10	11	4	25
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	8.87	3.23	20.16
ร้อยละของแวนอน	40.00	44.00	16.00	
ร้อยละของแนวตั้ง	18.52	20.00	26.67	
รวม	54	55	15	124
ร้อยละ	43.55	44.35	12.10	100.00

$$X^2 = 0.675 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.95438^{ns} \text{ n} = 124$$

3. อาชีพ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า อาชีพของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ อาชีพที่แตกต่างกันก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดต่อการยอมรับที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

3.1 จากการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.25943 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กัน

อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคืออาชีพของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ไม่ว่าประชากรจะมีอาชีพที่ต่างกัันก็ไม่ผลทำให้มีความคิดที่ต่างกััน ดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอาชีพและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

อาชีพ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ทำนา	4	18	1	23
ร้อยละของทั้งหมด	3.23	14.52	0.81	18.55
ร้อยละของแนวนอน	17.39	78.26	4.35	
ร้อยละของแนวตั้ง	14.29	19.35	33.33	
ทำไร่	12	53	2	67
ร้อยละของทั้งหมด	9.68	42.74	1.61	54.03
ร้อยละของแนวนอน	17.91	79.10	2.99	
ร้อยละของแนวตั้ง	42.86	56.99	66.67	
ประมง	12	22	0	34
ร้อยละของทั้งหมด	9.68	17.74	0	27.42
ร้อยละของแนวนอน	35.29	64.71	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	42.86	23.66	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 5.283 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.25943^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

3.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.55128 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคืออาชีพของประชากรไม่มีความสัมพันธ์

กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า อาชีพของประชากรที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 34

ตารางที่ 34 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอาชีพและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

อาชีพ	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ทำนา	7	12	4	23
ร้อยละของทั้งหมด	5.65	9.68	3.23	18.55
ร้อยละของแนวนอน	30.43	52.17	17.39	
ร้อยละของแนวตั้ง	12.73	22.64	25.00	
ทำไร่	30	28	9	67
ร้อยละของทั้งหมด	24.19	22.58	7.26	54.03
ร้อยละของแนวนอน	44.78	41.79	13.43	
ร้อยละของแนวตั้ง	54.55	52.83	56.25	
ประมง	18	13	3	34
ร้อยละของทั้งหมด	14.52	10.48	2.42	27.42
ร้อยละของแนวนอน	52.94	38.24	8.82	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.73	24.53	18.75	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 3.039 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.55128^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

4. รายได้ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า รายได้ของประชากรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษา กล่าวคือผู้ที่มีรายได้สูงขึ้นมีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้น แต่รายได้ไม่มีผลต่อการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้แต่อย่างใดดังนี้

4.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษาโดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.00630 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือรายได้ของประชากรมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าประชากรผู้ที่มีรายได้มาก มีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้น ดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามรายได้และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

รายได้	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
≤ 13,333 บาท / ปี	5	18	3	26
ร้อยละของทั้งหมด	4.03	14.52	2.42	20.97
ร้อยละของแนวนอน	19.23	69.23	11.54	
ร้อยละของแนวตั้ง	17.86	19.35	100.00	
13,334-25,666 บาท / ปี	15	61	0	76
ร้อยละของทั้งหมด	12.10	49.19	0	61.29
ร้อยละของแนวนอน	19.74	80.26	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	53.57	65.59	0	
> 25,667 บาท / ปีขึ้นไป	8	14	0	22
ร้อยละของทั้งหมด	6.45	11.29	0	17.74
ร้อยละของแนวนอน	36.36	63.64	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	28.57	15.05	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 14.335 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.00630^{**} \text{ n} = 124$$

4.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.78926 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือรายได้ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า รายได้ของประชากรที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 36

ตารางที่ 36 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามรายได้และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

รายได้	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
≤ 13,333 บาท / ปี	12	13	2	27
ร้อยละของทั้งหมด	9.68	10.48	1.61	21.77
ร้อยละของแนวนอน	44.44	48.15	7.41	
ร้อยละของแนวตั้ง	22.22	24.07	12.50	
13,334-25,666 บาท / ปี	32	31	12	75
ร้อยละของทั้งหมด	25.81	25.00	9.68	60.48
ร้อยละของแนวนอน	42.67	41.33	16.00	
ร้อยละของแนวตั้ง	59.26	57.41	75.00	
> 25,667 บาท / ปีขึ้นไป	10	10	2	22
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	8.06	1.61	
ร้อยละของแนวนอน	45.45	45.45	9.09	
ร้อยละของแนวตั้ง	18.52	18.52	12.05	
รวม	54	54	16	124
ร้อยละ	43.55	43.55	12.90	100.00

$$X^2 = 1.708 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.78926^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

5. สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือน กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด จะมีมากหรือน้อยก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดต่อการยอมรับที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

5.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.07261 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดจะมีมากหรือน้อยไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน ต่อสมาชิกทั้งหมด	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	12	59	2	73
ร้อยละของทั้งหมด	9.68	47.58	1.61	58.87
ร้อยละของแนวนอน	16.44	80.82	2.74	
ร้อยละของแนวตั้ง	42.86	63.44	66.67	
ระดับปานกลาง	13	33	1	47
ร้อยละของทั้งหมด	10.48	26.61	0.81	37.90
ร้อยละของแนวนอน	27.66	70.21	2.13	
ร้อยละของแนวตั้ง	46.43	35.48	33.33	

ตารางที่ 37 (ต่อ)

สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน ต่อสมาชิกทั้งหมด	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับมาก	3	1	0	4
ร้อยละของทั้งหมด	2.42	0.81	0	3.23
ร้อยละของแนวนอน	75.00	25.00	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	10.71	1.08	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 8,575 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.07264^{ns} \text{ n} = 124$$

5.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.50125 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือ สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานของประชากรที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 38

ตารางที่ 38 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามสัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน
ต่อสมาชิกทั้งหมดและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน ต่อสมาชิกทั้งหมด	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	30	31	12	73
ร้อยละของทั้งหมด	24.19	25.00	9.68	58.87
ร้อยละของแนวนอน	41.10	42.47	16.44	
ร้อยละของแนวตั้ง	54.55	58.49	75.00	
ระดับปานกลาง	22	21	4	47
ร้อยละของทั้งหมด	17.74	16.24	3.23	37.90
ร้อยละของแนวนอน	46.81	44.68	8.51	
ร้อยละของแนวตั้ง	40.00	39.62	25.00	
ระดับมาก	3	1		4
ร้อยละของทั้งหมด	2.42	0.81		3.23
ร้อยละของแนวนอน	75.00	25.00		
ร้อยละของแนวตั้ง	5.45	1.89		
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 3.349 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.50125^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

6. ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้จะมีพื้นที่มากหรือน้อยก็ไม่มีความคิดต่อการยอมรับที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

6.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.76248 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้จะมีมากหรือน้อยไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	10	36	2	48
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	20.03	1.61	38.71
ร้อยละของแนวนอน	20.83	75.00	4.17	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.26	40.00	66.67	
ระดับปานกลาง	15	40	1	56
ร้อยละของทั้งหมด	12.10	32.26	0.81	45.16
ร้อยละของแนวนอน	26.79	71.43	1.79	
ร้อยละของแนวตั้ง	48.39	44.44	33.33	
ระดับมาก	6	14	0	20
ร้อยละของทั้งหมด	4.84	11.29	0	16.13
ร้อยละของแนวนอน	30.00	70.00	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	19.35	15.56	0	
รวม	31	90	3	124
ร้อยละ	25.00	72.58	2.42	100.00

$$X^2 = 1.855 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.76248^{ns} \text{ n} = 124$$

6.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.42507 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของประชากรที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 40

ตารางที่ 40 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	17	24	7	48
ร้อยละของทั้งหมด	13.71	19.35	5.65	38.71
ร้อยละของเนวนอน	35.42	50.00	14.58	
ร้อยละของแนวตั้ง	30.91	45.28	43.75	
ระดับปานกลาง	27	20	8	55
ร้อยละของทั้งหมด	21.77	16.13	6.45	44.35
ร้อยละของเนวนอน	49.09	36.36	14.55	
ร้อยละของแนวตั้ง	49.09	37.74	50.00	
ระดับมาก	11	9	1	21
ร้อยละของทั้งหมด	8.87	7.26	1	16.94
ร้อยละของเนวนอน	52.38	42.86	4.76	
ร้อยละของแนวตั้ง	20.00	16.98	6.25	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 3.862 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.42507^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

7. ความพอเพียงด้านอาหาร จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพอเพียงด้านอาหารของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า ความพอเพียงด้านอาหารของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ ความพอเพียงด้านอาหารจะมีมีพอกินหรือมีเหลือเฟือก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดต่อการยอมรับที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

7.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพอเพียงด้านอาหารของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.78456 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพอเพียงด้านอาหารของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ความพอเพียงด้านอาหารจะไม่มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพอเพียงด้านอาหาร และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

ระดับความพอเพียงด้านอาหาร	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	15	50	2	67
ร้อยละของทั้งหมด	12.10	40.32	1.61	54.03
ร้อยละของแนวนอน	22.39	74.63	2.99	
ร้อยละของแนวตั้ง	53.57	53.76	66.67	
ระดับปานกลาง	9	36	1	46
ร้อยละของทั้งหมด	7.26	29.03	0.81	37.10
ร้อยละของแนวนอน	19.57	78.26	2.17	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.14	38.71	33.33	
ระดับมาก	4	7	0	11
ร้อยละของทั้งหมด	3.23	5.65	0	8.87
ร้อยละของแนวนอน	36.36	63.64	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	14.29	7.53	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 1.734 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.78456^{ns} \text{ n} = 124$$

7.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพอเพียงด้านอาหารของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.37879 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพอเพียงด้านอาหารของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ความพอเพียงด้านอาหารของประชากรที่แตกต่างกันไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพอเพียงด้านอาหารและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ระดับความพอเพียงด้านอาหาร	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	33	29	5	67
ร้อยละของทั้งหมด	26.61	23.39	4.03	54.03
ร้อยละของแนวนอน	49.25	43.28	7.46	
ร้อยละของแนวตั้ง	60.00	54.72	31.25	
ระดับปานกลาง	18	19	9	46
ร้อยละของทั้งหมด	14.52	15.32	7.26	37.10
ร้อยละของแนวนอน	39.13	41.30	19.57	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.73	35.85	56.25	
ระดับมาก	4	5	2	11
ร้อยละของทั้งหมด	3.23	4.03	1.61	8.87
ร้อยละของแนวนอน	36.36	45.45	18.18	
ร้อยละของแนวตั้ง	7.27	9.43	12.50	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 4.206 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.37879^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

8. การเข้าร่วมประชุมใหญ่ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของหัวหน้าครีวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครีวเรือนกับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ การที่จะเข้าร่วมประชุมใหญ่น้อยหรือมากครั้งก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดต่อการยอมรับที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

8.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของหัวหน้าครีวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครีวเรือนกับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.68172 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า การเข้าร่วมประชุมใหญ่จะไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 43

ตารางที่ 43 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้าร่วมประชุมใหญ่ และระดับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา

การเข้าร่วมประชุมใหญ่	ระดับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	4	17	0	21
ร้อยละของทั้งหมด	3.23	13.71	0	16.94
ร้อยละของแนวนอน	19.05	80.95	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	14.29	18.28	0	
ระดับปานกลาง	17	57	3	77
ร้อยละของทั้งหมด	13.71	45.97	2.42	62.10
ร้อยละของแนวนอน	22.08	74.03	3.90	
ร้อยละของแนวตั้ง	60.71	61.29	100.00	
ระดับมาก	7	19	0	26
ร้อยละของทั้งหมด	5.65	15.32	0	20.97
ร้อยละของแนวนอน	26.92	73.08	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	25.00	20.43	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 2.295 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.68172^{ns} \text{ n} = 124$$

8.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.10601 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการเข้าร่วมประชุมใหญ่ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ประชากรจะเข้าร่วมประชุมใหญ่น้อยครั้งหรือมากกว่าก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้าร่วมประชุมใหญ่และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

การเข้าร่วมประชุมใหญ่	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	13	4	4	21
ร้อยละของทั้งหมด	10.48	3.23	3.23	16.94
ร้อยละของแนวนอน	61.90	19.05	19.05	
ร้อยละของแนวตั้ง	23.64	7.55	7.55	
ระดับปานกลาง	32	38	7	77
ร้อยละของทั้งหมด	25.81	30.65	5.65	62.10
ร้อยละของแนวนอน	41.56	49.35	9.09	
ร้อยละของแนวตั้ง	58.18	71.70	43.75	
ระดับมาก	10	11	5	26
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	8.87	4.03	20.97
ร้อยละของแนวนอน	38.46	42.31	19.23	
ร้อยละของแนวตั้ง	18.18	20.75	31.25	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 7.632 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.10601^{ns} \text{ n} = 124$$

9. การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ จะมีการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการหรือไม่ ก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดต่อการยอมรับที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

9.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.09413 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการจะไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

การติดต่อประสานงานกับ เจ้าหน้าที่โครงการฯ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	9	53	1	63
ร้อยละของทั้งหมด	7.26	42.74	0.81	50.81
ร้อยละของแนวนอน	14.29	84.13	1.59	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.14	56.99	33.33	
ระดับปานกลาง	12	30	2	44
ร้อยละของทั้งหมด	9.68	24.19	1.61	35.48
ร้อยละของแนวนอน	27.27	68.18	4.55	
ร้อยละของแนวตั้ง	42.86	32.26	66.67	

ตารางที่ 45 (ต่อ)

การติดต่อประสานงานกับ เจ้าหน้าที่โครงการฯ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับมาก	7	10	0	17
ร้อยละของทั้งหมด	5.65	8.06	0	13.71
ร้อยละของแนวนอน	41.18	58.82	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	25.00	10.75	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$X^2 = 7.931$ d.f. = 4 Prob. = 0.09413^{ns} n = 124

9.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.28498 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯจะมีการติดต่อหรือไม่ก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 46

ตารางที่ 46 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการติดต่อประสานงานกับ
เจ้าหน้าที่โครงการฯและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

การติดต่อประสานงานกับ เจ้าหน้าที่โครงการฯ	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	27	27	7	61
ร้อยละของทั้งหมด	21.77	21.77	5.65	49.19
ร้อยละของแนวนอน	44.26	44.26	11.48	
ร้อยละของแนวตั้ง	49.09	49.09	43.75	
ระดับปานกลาง	18	19	9	46
ร้อยละของทั้งหมด	14.52	15.32	7.26	37.10
ร้อยละของแนวนอน	39.13	41.30	19.57	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.73	35.85	56.25	
ระดับมาก	10	7	0	17
ร้อยละของทั้งหมด	8.06	5.65	0	13.71
ร้อยละของแนวนอน	58.82	41.18	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	18.18	13.21	0	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$X^2 = 5.023$ d.f. = 4 Prob. = 0.28498^{ns} n = 124

10. การเข้ารับฝึกรอบรม และศึกษาดูงาน จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับ
ฝึกรอบรม และศึกษาดูงานของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูก
การดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า การเข้ารับฝึกรอบรม และศึกษา
งานของประชากรเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษา กล่าวคือ
ผู้ที่ได้รับการฝึกรอบรม และศึกษาดูงานมากมีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้น
แต่การเข้ารับฝึกรอบรม และศึกษาดูงานไม่มีผลต่อการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้แต่อย่างใด
ดังนี้

10.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับฝึกอบรม และศึกษาดูงานของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษาโดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.00006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการเข้ารับฝึกอบรม และศึกษาดูงานของประชากรมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าประชากรผู้ที่ได้เข้ารับฝึกอบรม และศึกษาดูงานมาก มีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้น ดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้ารับฝึกอบรมศึกษาดูงาน และระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

การเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษาดูงาน	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	1	28	3	32
ร้อยละของทั้งหมด	0.81	22.58	2.42	25.81
ร้อยละของแนวนอน	3.13	87.50	9.38	
ร้อยละของแนวตั้ง	3.57	30.11	100.00	
ระดับปานกลาง	11	45	0	56
ร้อยละของทั้งหมด	8.87	36.29	0.00	45.16
ร้อยละของแนวนอน	19.64	80.36	0.00	
ร้อยละของแนวตั้ง	39.29	48.39	0.00	
ระดับมาก	16	20	0	36
ร้อยละของทั้งหมด	12.90	16.13	0	29.03
ร้อยละของแนวนอน	44.44	55.56	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	57.14	21.51	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 24.520 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.00006^{**} \text{ n} = 124$$

10.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับฝึกอบรมศึกษาดูงานของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.08108 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือการเข้ารับฝึกอบรมศึกษาดูงานของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า การเข้ารับฝึกอบรมศึกษาดูงานของประชากรจะมีมากหรือน้อยครั้งก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 48

ตารางที่ 48 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามการเข้ารับฝึกอบรมศึกษาดูงาน และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

การเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษาดูงาน	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	16	14	2	32
ร้อยละของทั้งหมด	12.90	11.29	1.61	25.81
ร้อยละของแนวนอน	50.00	43.75	6.25	
ร้อยละของแนวตั้ง	29.09	26.42	12.50	
ระดับปานกลาง	19	23	12	54
ร้อยละของทั้งหมด	15.32	18.55	9.68	43.55
ร้อยละของแนวนอน	35.19	42.59	22.22	
ร้อยละของแนวตั้ง	34.55	43.40	75.00	
ระดับมาก	20	16	2	38
ร้อยละของทั้งหมด	16.13	12.90	1.61	30.65
ร้อยละของแนวนอน	52.63	42.11	5.26	
ร้อยละของแนวตั้ง	36.36	30.19	12.50	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 8.303 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.08108^{ns} \text{ n} = 124$$

11. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯมากเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษา และอัตราการรอดตายของต้นไม้ ไปในทิศทางเดียวกันดังนี้

11.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.02614 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯของประชากรมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าประชากรที่มีความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯมากขึ้น มีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้น ดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯและระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	0	0	0	0
ร้อยละของทั้งหมด	0	0	0	0
ร้อยละของแนวนอน	0	0	0	0
ร้อยละของแนวตั้ง	0	0	0	0
ระดับปานกลาง	7	39	3	49
ร้อยละของทั้งหมด	5.65	31.45	2.42	39.52
ร้อยละของแนวนอน	14.29	79.59	6.12	
ร้อยละของแนวตั้ง	25.00	41.94	100.00	

ตารางที่ 49 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อเงื่อนไข การส่งเสริมของโครงการฯ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับมาก	21	54	0	75
ร้อยละของทั้งหมด	16.94	43.55	0.00	60.48
ร้อยละของแนวนอน	28.00	72.00	0.00	
ร้อยละของแนวตั้ง	75.00	58.06	0.00	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 7.288 \text{ d.f.} = 2 \text{ Prob.} = 0.02614^* \text{ n} = 124$$

11.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.01661 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯของประชากรที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ประชากรที่มีความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯมากขึ้น มีแนวโน้มมีผลทำให้มีการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้สูงขึ้น ดังตารางที่ 50

ตารางที่ 50 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อเงื่อนไข การส่งเสริมของโครงการฯและระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ความพึงพอใจต่อเงื่อนไข การส่งเสริมของโครงการฯ	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	0	0	0	0
ร้อยละของทั้งหมด	0	0	0	0
ร้อยละของแนวนอน	0	0	0	0
ร้อยละของแนวตั้ง	0	0	0	0
ระดับปานกลาง	15	25	10	50
ร้อยละของทั้งหมด	12.10	20.16	8.06	40.32
ร้อยละของแนวนอน	30.00	50.00	20.00	
ร้อยละของแนวตั้ง	27.27	47.17	62.50	
ระดับมาก	40	28	6	74
ร้อยละของทั้งหมด	32.26	22.58	4.84	59.68
ร้อยละของแนวนอน	54.05	37.84	8.11	
ร้อยละของแนวตั้ง	72.73	52.83	37.50	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 8.195 \text{ d.f.} = 2 \text{ Prob.} = 0.01661^* \text{ n} = 124$$

12. พึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ เจ้าหน้าที่จะปฏิบัติงานดีหรือไม่ดี ก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

12.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.50062 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จะดีหรือไม่ดีก็ไม่มีความคิดที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 51

ตารางที่ 51 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และระดับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติ งานของเจ้าหน้าที่	ระดับการยอมรับการปลุกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	8	28	1	37
ร้อยละของทั้งหมด	6.45	22.28	0.81	29.84
ร้อยละของแนวนอน	21.62	75.68	2.70	
ร้อยละของแนวตั้ง	28.57	30.11	33.33	
ระดับปานกลาง	11	41	0	52
ร้อยละของทั้งหมด	8.87	33.06	0	41.94
ร้อยละของแนวนอน	21.15	78.85	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	39.29	44.09	0	
ระดับมาก	9	24	2	35
ร้อยละของทั้งหมด	7.26	19.35	1.61	28.23
ร้อยละของแนวนอน	25.71	68.57	5.71	
ร้อยละของแนวตั้ง	32.14	25.81	66.67	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 3.353 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.50062^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

12.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.23734 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่ที่ดีหรือไม่ดีก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับแต่อย่างใด ดังตารางที่ 52

ตารางที่ 52 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติ งานของเจ้าหน้าที่	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	20	11	6	37
ร้อยละของทั้งหมด	16.13	8.87	4.84	29.84
ร้อยละของแนวนอน	54.05	29.73	16.22	
ร้อยละของแนวตั้ง	36.36	20.75	37.50	
ระดับปานกลาง	24	23	5	52
ร้อยละของทั้งหมด	19.35	18.55	4.03	41.94
ร้อยละของแนวนอน	46.15	44.23	9.62	
ร้อยละของแนวตั้ง	43.64	43.40	31.25	
ระดับมาก	11	19	5	35
ร้อยละของทั้งหมด	8.87	15.32	4.03	28.23
ร้อยละของแนวนอน	31.43	54.29	14.29	
ร้อยละของแนวตั้ง	20.00	35.85	31.25	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 5.527 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.23734^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

13. ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษา กล่าวคือราษฎรมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯมาก ยังมีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษาก็มากขึ้น แต่ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯไม่มีผลต่อการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้แต่อย่างใดดังนี้

13.1 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษาโดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.03241 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่าความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯมาก ยังมีแนวโน้มการยอมรับด้านการปลูกการดูแลรักษามากขึ้น ดังตารางที่ 53

ตารางที่ 53 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯและการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	1	15	2	18
ร้อยละของทั้งหมด	0.81	12.10	1.61	14.52
ร้อยละของแนวนอน	5.56	83.33	11.11	
ร้อยละของแนวตั้ง	3.57	16.13	66.67	
ระดับปานกลาง	14	34	1	49
ร้อยละของทั้งหมด	11.29	27.42	0.81	39.52
ร้อยละของแนวนอน	28.57	69.39	2.04	
ร้อยละของแนวตั้ง	50.00	36.56	33.33	

ตารางที่ 53 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับมาก	13	44	0	57
ร้อยละของทั้งหมด	10.48	35.48	0	45.97
ร้อยละของแนวนอน	22.81	77.19	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	46.43	47.31	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$X^2 = 10.528 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.03241^* \text{ n} = 124$$

13.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.98251 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า โครงการฯ จะบริการเกษตรกรดีหรือไม่ดีก็ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ แต่อย่างใด ดังตารางที่ 54

ตารางที่ 54 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯและการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ความพึงพอใจต่อการให้ บริการของโครงการฯ	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	9	7	2	18
ร้อยละของทั้งหมด	7.26	5.65	1.61	14.52
ร้อยละของแนวนอน	50.00	38.89	11.11	
ร้อยละของแนวตั้ง	16.36	13.21	12.50	
ระดับปานกลาง	22	22	6	50
ร้อยละของทั้งหมด	17.74	17.74	4.84	40.32
ร้อยละของแนวนอน	44.00	44.00	12.00	
ร้อยละของแนวตั้ง	40.00	41.51	37.50	
ระดับมาก	24	24	8	56
ร้อยละของทั้งหมด	19.35	19.35	6.45	45.16
ร้อยละของแนวนอน	42.86	42.86	14.29	
ร้อยละของแนวตั้ง	43.64	45.28	50.00	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 0.400 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.98251^{ns} \text{ n} = 124$$

14. ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา และการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ พบว่า ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ของประชากรไม่มีผลต่อการยอมรับด้านใด ๆ กล่าวคือ ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันแต่อย่างใดดังนี้

14.1 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.83756 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ของประชากรไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า เกษตรกรไม่มีความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ซึ่งไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ดังตารางที่ 55

ตารางที่ 55 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคาดหวังด้านการตลาด ด้านราคาไม้ และการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา

ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้	ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	24	84	3	111
ร้อยละของทั้งหมด	19.35	67.74	2.41	89.52
ร้อยละของแนวนอน	21.62	75.68	2.70	
ร้อยละของแนวตั้ง	85.71	90.32	100.00	
ระดับปานกลาง	4	8	0	12
ร้อยละของทั้งหมด	3.23	6.45	0	9.68
ร้อยละของแนวนอน	33.33	66.67	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	14.29	8.60	0	
ระดับมาก	0	1	0	1
ร้อยละของทั้งหมด	0.00	0.81	0	0.81
ร้อยละของแนวนอน	0.00	100.00	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	0.00	1.08	0	
รวม	28	93	3	124
ร้อยละ	22.58	75.00	2.42	100.00

$$^2 = 1.438 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.83756^{ns} \text{ n} = 124$$

14.2 จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ของหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนกับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ โดยใช้ค่าไคสแควร์ พบว่าค่า Significance ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.48462 ซึ่งมีค่ามากกว่าค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั่นคือความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า เกษตรกรไม่มีความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ ซึ่งไม่มีผลทำให้มีความคิดที่แตกต่างกันในการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ ดังตารางที่ 56

ตารางที่ 56 จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคาดหวังด้านการตลาด ด้านราคาไม้ และ การยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้

ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้	ระดับการยอมรับอัตราการรอดตาย			รวม
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
ระดับน้อย	52	45	14	111
ร้อยละของทั้งหมด	41.94	36.29	11.29	89.52
ร้อยละของแนวนอน	46.85	40.54	12.61	
ร้อยละของแนวตั้ง	94.55	84.91	87.50	
ระดับปานกลาง	3	7	2	12
ร้อยละของทั้งหมด	2.42	5.65	1.61	9.68
ร้อยละของแนวนอน	25.00	58.33	16.67	
ร้อยละของแนวตั้ง	5.45	13.21	12.5	
ระดับมาก	0	1	0	1
ร้อยละของทั้งหมด	0.00	0.81	0	0.81
ร้อยละของแนวนอน	0.00	100.00	0	
ร้อยละของแนวตั้ง	0.00	1.89	0	
รวม	55	53	16	124
ร้อยละ	44.35	42.74	12.90	100.00

$$X^2 = 3.456 \text{ d.f.} = 4 \text{ Prob.} = 0.48462^{\text{ns}} \text{ n} = 124$$

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาเรื่องการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปลูกปศุสัตว์ป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่าลา-ฉู่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือนและผู้แทนหัวหน้าครัวเรือนในหมู่บ้านห้วยป่าม่อม บ้านห้วยหม้อใต้ บ้านห้วยหม้อเหนือ บ้านสมสนุกจำนวน บ้านน้ำปัด บ้านวังคิ บ้านโพหนองเหนือ และบ้านเตาถ่าน แขวงเวียงจันทร์ ใช้ประชากรในการวิจัยทั้งสิ้น 124 คนได้ทำการรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม 2548-เดือนกุมภาพันธ์ 2549 รวมระยะเวลาในการวิจัย 12 เดือน โดยวิธีการสัมภาษณ์ และทำการวิเคราะห์โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square) สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ปริมาณกล้าไม้ที่ส่งเสริมและแจกจ่ายโดยโครงการฯ จากการศึกษาพบว่าปริมาณกล้าไม้ที่โครงการฯผลิตได้ทั้งหมดจำนวน 733,215 กล้าไม้ แจกจ่ายในพื้นที่ศึกษาทั้งหมดจำนวน 241,761 กล้า และการรอดตายของต้นไม้มทั้งหมดจำนวน 151,682 ต้น
2. สถานภาพพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุเฉลี่ย 45.3 ปี การศึกษาส่วนใหญ่เรียนชั้นประถมศึกษา (ป.1-ป.5) ส่วนใหญ่มีอาชีพการทำไร่จำนวนร้อยละ 54 มีรายได้เฉลี่ย 19,730 บาทต่อปี สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมดเฉลี่ย 3 คนต่อครัวเรือน ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้เฉลี่ย 5 ไร่ต่อครัวเรือน ความพอเพียงด้านอาหารในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 54 การเข้าร่วมกองประชุมใหญ่ของโครงการฯในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่โครงการฯในระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 51 การเข้ารับการศึกษาอบรมและศึกษาดูงานในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45 ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 58 ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42 ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46 และความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 90

3. ระดับการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของเกษตรกรในพื้นที่โครงการ จากการศึกษาพบว่า ระดับการยอมรับการปลูกการดูแลรักษาในระดับปานกลางจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของจำนวนประชากรตัวอย่างทั้งหมด และระดับการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ 5 ชนิด ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มประชากรที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 66.67-100 จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 44 ของจำนวนประชากรตัวอย่างทั้งหมด

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎร จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญยิ่งและที่มีนัยสำคัญยิ่งต่อการยอมรับการปลูกการดูแลรักษา ได้แก่ การศึกษา รายได้ การเข้ารับฝึกอบรม และศึกษาดูงาน ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ และความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ ส่วนปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการยอมรับอัตราการรอดตายของต้นไม้ 5 ชนิด ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ ได้สรุปแสดงไว้ในตารางที่ 57

ตารางที่ 57 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (X) กับตัวแปรตาม (Y)

ตัวแปรอิสระ(X)	การปลูกการดูแลรักษา (Y ₁)	อัตราการรอดตาย (Y ₂)
1. อายุ	ns	ns
2. ระดับการศึกษา	*	ns
3. อาชีพ	ns	ns
4. รายได้	**	ns
5. สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงาน ต่อสมาชิกทั้งหมด	ns	ns
6. ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้	ns	ns
7. ความพอเพียงด้านอาหาร	ns	ns
8. การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ	ns	ns
9. การติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการฯ	ns	ns
10. การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน	**	ns
11. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม	*	*
12. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่โครงการฯ	ns	ns
13. ความพึงพอใจต่อการบริการของโครงการฯ	*	ns
14. ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้	ns	ns

หมายเหตุ ns = ไม่มีนัยสำคัญ

* = มีนัยสำคัญ

** = มีนัยสำคัญยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการยอมรับส่งเสริมกล้าไม้โดยโครงการปกป้องรักษาป่าไม้ และปลูกไม้พื้นฟูป่าลาว-ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังต่อไปนี้

1. ควรส่งเสริมกล้าไม้ให้ราษฎรในกลุ่มที่มีความพร้อมก่อนเป็นอันดับแรกได้แก่ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูง กลุ่มที่มีรายได้สูง กลุ่มที่ผ่านการฝึกอบรมและศึกษาดูงานมาแล้ว กลุ่มที่ได้รับทราบเงื่อนไขของการส่งเสริม และกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อโครงการฯ
2. ควรส่งเสริมให้ราษฎรในพื้นที่ได้รับการศึกษาให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มระดับความรู้ความสามารถต่อการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ ให้ดีขึ้น
3. ควรส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ควบคู่กับการส่งเสริมกล้าไม้ ให้ราษฎรได้มีรายได้ที่พอเพียงในครอบครัว เพื่อความสำเร็จในการส่งเสริมกล้าไม้ต่อไป
4. โครงการฯ ควรจะได้จัดการฝึกอบรม ศึกษาดูงานและประชาสัมพันธ์สู่กลุ่มเป้าหมายการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อความสำเร็จการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ
5. ควรส่งเสริมให้ราษฎรได้รับทราบเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ อย่างทั่วถึง เพื่อให้ราษฎรได้ตัดสินใจและยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ ให้ดีขึ้น
6. การส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ ควรมีการแจกจ่ายอุปกรณ์และชนิดกล้าไม้ ได้แก่ ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus*) และกระถินเทพา (*Acacia mangium*) เพราะเป็นชนิดไม้ที่มีอัตราการรอดตายสูงเพื่อความสำเร็จการยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของโครงการฯ ให้ดีขึ้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2530. การส่งเสริมการเกษตรเบื้องต้น. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพมหานคร. แปลจาก A.T. Mosher. **An Introduction to Agricultural Extention.** Agricultural Development Council.

จรรยา อินทร์จันทร์. 2544. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจ: กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ทวีศักดิ์ ญาณประทีป และ ชงทอง จันทรางศุ. 2532. พจนานุกรมเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร.

นิตา ชาญบรียง. 2547. การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกประเภท หลักสถิติ 1. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

บุญธรรม คำพอ. 2520. ความแตกต่างระหว่างผู้ยอมรับและไม่ยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตโครงการมูลนิธิบูรณะชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เพลินพร ผิวงาม. 2533. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมของประชาชน ศึกษากรณีโครงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำบริโภคในหมู่บ้านตำบลคูบัว จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ระดม เศรษฐีธร. 2512. “การรับสิ่งเปลี่ยนแปลงใหม่ๆในท้องถิ่นชนบท”. วารสารพัฒนาชุมชน 4: 10.

ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2532. หลักและวิธีดำเนินงานส่งเสริมการป่าไม้. คณะวนศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2535. การส่งเสริมป่าไม้. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- สมพร จันโทภาส. 2545. การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการพัฒนาบ้านกอก – บ้านจูน (อันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลำลี ทองทิว. 2526. กลวิธีการเผยแพร่แนวคิดกรมทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารและครูก้าวหน้า. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สำนักพิมพ์ปลาตะเพียน, กรุงเทพมหานคร.
- สุเทพ ปวเรศวิทยาพร. 2544. การประเมินผลการส่งเสริมการปลูกป่าของราษฎร: กรณีศึกษา หมู่บ้านเป้าหมายของศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ 1 จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรพล จันทราปัติย์. 2535. หลักและวิธีการดำเนินส่งเสริม. สถาบันการจัดการที่ดินสากลแห่งประเทศไทย, กรุงเทพมหานคร.
- หฤทัย ภัทรดิลก และ สติน พันธุ์พินิจ. 2533. เอกสารการสอนชุดวิชามนุษย์สัมพันธ์และจิตวิทยาที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกร สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- อภิรดี โกมลศิริ. 2531. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการทำและการใช้ปุ๋ยหมักของเกษตรกรในอำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- FORCAP. 2003. Report of Recommendation on Forest Protection by Villagers: Experiences of FORCAP. Lao-Japan Forest Conservation and Afforestation Project.**
- Forest Department. 1995. Improvement of Forest Rehabilitation Plan in Lao P.D.R.**
(In Laos) Proceeding of Seminar at Vientiane on 19- 21 /6/1995 Field Document No 4
GCP/RAS/142/JPN Ministry of Agriculture and Forestry.

Foster, C.R. 1972. **Psychology for life Adjustment.** American Technical Society, Chicago.

Klonglan, B.E. and E.W. Coward. 1977. **The Concept of Symbolic Adoption: A Suggested Interpretation in Rural Sociology.** Cited by Tula Teerachuttimu-Nan. **Some Factors Affecting to Adoption of Multiple Cropping In Irrigation Area of Petch Buri Province.** M.A. Thesis in Comparative Religion. Faculty of Agriculture Studies, Kasetsart University.

Rogers, E.M. 1962. **Diffusion of Innovation.** Free Press, New York.

Yamane, T. 1973. **Statistic : An Introductory Analysis.** 3d ed. Harper & Row, New York.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตารางสรุปแนวทางการรวบรวมข้อมูล

ตารางผนวกที่ ก1 ตัวแปรตาม (Y) และตัวแปรอิสระ (X)

Y (การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้)	X (ปัจจัยต่าง ๆ)
Y1 การปลูกและการดูแลรักษา	X ₁ : อายุ
Y2 อัตราการรอดตายของต้นไม้	X ₂ : ระดับการศึกษา
	X ₃ : อาชีพ
	X ₄ : รายได้
	X ₅ : สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด
	X ₆ : ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้
	X ₇ : ความพอเพียงด้านอาหาร
	X ₈ : การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ
	X ₉ : การติดต่อเจ้าหน้าที่โครงการฯ
	X ₁₀ : การเข้ารับฝึกอบรมและศึกษาดูงาน
	X ₁₁ : ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริม
	X ₁₂ : ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
	X ₁₃ : ความพึงพอใจต่อการบริการของโครงการฯ
	X ₁₄ : ความคาดหวังด้านการตลาดและราคาไม้

ตารางผนวกที่ ก2 การจัดกลุ่มตัวแปรตาม (Y) และการให้คะแนน

ตัวแปร	วิธีการตรวจวัด
Y1 การปลูกและการดูแลรักษา	ประเมินการตรวจวัดโดยการให้คะแนนดังนี้
น้อย 0 - 4	1. การยอมรับเตรียมพื้นที่ปลูก
ปานกลาง 5 - 8	เตรียมไม่ดี ให้ 0
มาก 9 - 12	เตรียมดีปานกลาง ให้ 1
	เตรียมดีมาก ให้ 2
	2. การยอมรับขุดหลุมปลูกและปลูกปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่
	ปฏิบัติไม่ดี ให้ 0
	ปฏิบัติดีปานกลาง ให้ 1
	ปฏิบัติดีมาก ให้ 2
	3. การยอมรับทำรั้วรอบสวน
	ทำไม่ดี ให้ 0
	ทำดีปานกลาง ให้ 1
	ทำดีมาก ให้ 2
	4. การยอมรับสร้างแนวป้องกันไฟป่ารอบพื้นที่
	ทำไม่ดี ให้ 0
	ทำดีปานกลาง ให้ 1
	ทำดีมาก ให้ 2
	5. การยอมรับนำกล้าไม้ปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตาย
	ไม่ปลูกทดแทน ให้ 0
	ปลูกทดแทน 1 ครั้งในปีที่ 1 ให้ 1
	ปลูกทดแทน 1 ครั้งในปีที่ 1 และปีที่ 2 ให้ 2
	6. การยอมรับกำจัดวัชพืช
	กำจัดไม่ดี ให้ 0
	กำจัดดีปานกลาง 1 ครั้ง/ปี ให้ 0
	กำจัดดีมาก 2 ครั้ง/ปี ให้ 2

ตารางผนวกที่ ก2 (ต่อ)

ตัวแปร	วิธีการตรวจวัด
Y2 อัตราการรอดตายของต้นไม้	ประเมินการตรวจวัดโดยให้คะแนนดังนี้
น้อย \leq ร้อยละ 33.33	การยอมรับอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 0 - 33.33 ให้ 0
ปานกลาง ร้อยละ 33.34-66.66	การยอมรับอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 33.34-66.66 ให้ 0
มาก $>$ ร้อยละ 66.66	การยอมรับอัตราการรอดตายระหว่างร้อยละ 66.67-100 ให้ 2

ตารางผนวกที่ ก3 การจัดกลุ่มตัวแปร X และการให้คะแนน

ตัวแปร	วิธีการให้คะแนน
X_1 : อายุ	การจัดกลุ่มโดยดูจากประชากรตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์แบ่งได้ดังนี้
น้อย : อายุ ≤ 40 ปี	: อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี
ปานกลาง : อายุ 41-60 ปี	: อายุ 41-60 ปี
มาก : อายุ > 60 ปีขึ้นไป	: อายุตั้งแต่ 61 ปีขึ้นไป
X_2 : ระดับการศึกษา	การจัดกลุ่มดูจากระดับการศึกษาของประชากรตัวอย่างแบ่งกลุ่มที่มีการศึกษาดังนี้
น้อย	คือ ประชากรตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนหนังสือ
ปานกลาง	คือ ประชากรตัวอย่างที่มีระดับประถมศึกษา
มาก	คือ ประชากรตัวอย่างที่มีระดับมัธยมต้นขึ้นไป
X_3 : อาชีพ	การจัดกลุ่มโดยดูจากอาชีพประชากรตัวอย่างที่ตอบแบบสัมภาษณ์แบ่งได้ดังนี้
	ทำนา
	ทำไร่
	เลี้ยงสัตว์
	ประมง
X_4 : รายได้	การจัดกลุ่มดูจากรายได้ต่ำ รายได้ปานกลางและรายได้สูง
กลุ่มที่มีรายได้แบ่งเป็นช่วง	ของประชากรตัวอย่างโดยจัดแบ่งกลุ่มที่มีรายได้นี้
ต่ำ: $\leq 13,333$ บาท	ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 13,333 บาท
ปานกลาง	ผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 13,334-26,666 บาท
13,334-26,666 บาท	ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 26,667 บาทขึ้นไป
มาก: $>26,667$ บาท	

ตารางผนวกที่ ก3 (ต่อ)

ตัวแปร	วิธีการให้คะแนน
<p>X_5: สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด</p> <p>น้อย มีวัยแรงงาน ≤ 2 คน</p> <p>ปานกลาง มีวัยแรงงาน 3-4 คน</p> <p>มาก มีวัยแรงงาน > 4 คนขึ้นไป</p>	<p>การจัดกลุ่มดูจากสัดส่วนสมาชิกวัยแรงงานของประชากรตัวอย่างแบ่งได้ดังนี้</p> <p>มีสัดส่วนวัยแรงงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2 คน</p> <p>มีสัดส่วนวัยแรงงาน 3-4 คน</p> <p>มีสัดส่วนวัยแรงงานมากกว่า 4 คนขึ้นไป</p>
<p>X_6: ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้</p> <p>น้อย มีที่ดิน ≤ 3 ไร่</p> <p>ปานกลาง มีที่ดิน 4-6 ไร่</p> <p>มาก มีที่ดิน > 6 ไร่ขึ้นไป</p>	<p>การจัดกลุ่มดูจากขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้ของประชากรตัวอย่างแบ่งกลุ่มดังนี้</p> <p>มีที่ดินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ไร่</p> <p>มีที่ดินระหว่าง 4-6 ไร่</p> <p>มีที่ดินมากกว่า 6 ไร่ขึ้นไป</p>
<p>X_7: ความพอเพียงด้านอาหาร</p> <p>รวมมี 4 คะแนน โดยแบ่งระดับความพอเพียงดังนี้</p> <p>น้อย 0-1</p> <p>ปานกลาง 2</p> <p>มาก 3-4</p>	<p>1. ความพอเพียงอาหารจากพืชหรือไม้กินได้</p> <p>ไม่พอกิน ให้ 0</p> <p>มีพอกิน ให้ 1</p> <p>มีเหลือเพื่อ ให้ 2</p> <p>2. ความพอเพียงอาหารจากข้าวเพื่อบริโภค</p> <p>ไม่พอกิน ให้ 0</p> <p>มีพอกิน ให้ 1</p> <p>มีเหลือเพื่อ ให้ 2</p>
<p>X_8: การเข้าร่วมประชุมใหญ่</p> <p>รวมมี 6 คะแนน โดยแบ่งระดับการเข้าร่วมประชุมดังนี้</p> <p>น้อย 1-2</p> <p>ปานกลาง 3-4</p> <p>มาก 5-6</p>	<p>1. ร่วมประชุมวางแผน ปฏิบัติแผนและประเมินผล</p> <p>ร่วมประชุมน้อยระหว่าง 1-3 ครั้ง/ปี</p> <p>ร่วมประชุมปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้ง/ปี</p> <p>ร่วมประชุมมาก มากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป</p> <p>2. ร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม</p> <p>ร่วมแสดงความคิดเห็นน้อยระหว่าง 1-3 ครั้ง/ปี</p> <p>ร่วมแสดงความคิดเห็นปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้ง/ปี</p> <p>ร่วมแสดงความคิดเห็นมาก มากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป</p>

ตารางผนวกที่ ก3 (ต่อ)

ตัวแปร	วิธีการให้คะแนน
	3. ร่วมตัดสินใจในที่ประชุม
	ร่วมตัดสินใจน้อยระหว่าง 1-3 ครั้ง/ปี ให้ 0
	ร่วมตัดสินใจปานกลางระหว่าง 4-8 ครั้ง/ปี ให้ 1
	ร่วมตัดสินใจมาก มากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป ให้ 2
X_9 : การติดต่อประสานงานกับ เจ้าหน้าที่โครงการฯ	1. กลุ่มประชากรติดต่อกับเจ้าหน้าที่
รวม 4 คะแนน	ติดต่อกับเจ้าหน้าที่น้อย 1-3 ครั้ง/ปี ให้ 0
น้อย น้อยกว่า 2	ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี ให้ 1
ปานกลาง 2	ติดต่อกับเจ้าหน้าที่มาก มากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป ให้ 2
มาก 3-4	2. เจ้าหน้าที่ติดต่อกับกลุ่มประชากร
	ติดต่อกับกลุ่มประชากรน้อย 1-3 ครั้ง/ปี ให้ 0
	ติดต่อกับกลุ่มประชากรปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี ให้ 1
	ติดต่อกับกลุ่มประชากรมาก มากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป ให้ 2
X_{10} : การเข้ารับฝึกอบรมและ ศึกษาดูงาน รวม 4 คะแนน	1. เข้าร่วมฝึกอบรมการส่งเสริมกล้าไม้
น้อย น้อยกว่า 2	เข้าร่วมน้อย 0-1 ครั้ง/ปี ให้ 0
ปานกลาง 2	เข้าร่วมปานกลาง 2 ครั้ง/ปี ให้ 1
มาก 3-4	เข้าร่วมมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป ให้ 2
	2. เข้าร่วมศึกษาดูงานการส่งเสริมกล้าไม้
	เข้าร่วมน้อย 0-1 ครั้ง/ปี ให้ 0
	เข้าร่วมปานกลาง 2 ครั้ง/ปี ให้ 1
	เข้าร่วมมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป ให้ 2
X_{11} : ความพึงพอใจต่อเงื่อนไข การส่งเสริมของโครงการฯ	1. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขที่มีที่ดินและแรงงานเป็นของตัวเอง
รวม 4 คะแนน	พึงพอใจน้อย ให้ 0
น้อย น้อยกว่า 2	พึงพอใจปานกลาง ให้ 1
ปานกลาง 2	พึงพอใจมาก ให้ 2
มาก 3-4	2. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการสนองลดหนาม ตะปูและกล้าไม้
	พึงพอใจน้อย ให้ 0
	พึงพอใจปานกลาง ให้ 1
	พึงพอใจมาก ให้ 2

ตารางผนวกที่ ก3 (ต่อ)

ตัวแปร	วิธีการให้คะแนน
<p>X_{12}: ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติ งานของเจ้าหน้าที่</p> <p>รวม 4 คะแนน</p> <p>น้อย น้อยกว่า 2</p> <p>ปานกลาง 2</p> <p>มาก 3-4</p>	<p>1. ความพึงพอใจต่อการสำรวจความต้องการชนิดและจำนวนกล้าไม้</p> <p>พึงพอใจน้อย ให้ 0</p> <p>พึงพอใจปานกลาง ให้ 1</p> <p>พึงพอใจมาก ให้ 2</p> <p>2. ความพึงพอใจต่อทัศนและความขยันของเจ้าหน้าที่</p> <p>พึงพอใจน้อย ให้ 0</p> <p>พึงพอใจปานกลาง ให้ 1</p> <p>พึงพอใจมาก ให้ 2</p>
<p>X_{13}: ความพึงพอใจต่อการให้ บริการของโครงการ</p> <p>รวม 4 คะแนน</p> <p>น้อย น้อยกว่า 2</p> <p>ปานกลาง 2</p> <p>มาก 3-4</p>	<p>1. ความพึงพอใจกับการให้บริการสนองอุปกรณ์และกล้าไม้</p> <p>พึงพอใจน้อย ให้ 0</p> <p>พึงพอใจปานกลาง ให้ 1</p> <p>พึงพอใจมาก ให้ 2</p> <p>2. ความพึงพอใจกับการแจกจ่ายกล้าไม้ 5 ชนิด</p> <p>พึงพอใจน้อย ให้ 0</p> <p>พึงพอใจปานกลาง ให้ 1</p> <p>พึงพอใจมาก ให้ 2</p>
<p>X_{14}: ความคาดหวังด้านการตลาด และราคาไม้</p> <p>รวม 4 คะแนน</p> <p>น้อย น้อยกว่า 2</p> <p>ปานกลาง 2</p> <p>มาก 3-4</p>	<p>1. ด้านการตลาดรับซื้อผลผลิต</p> <p>ความคาดหวังน้อย ให้ 0</p> <p>ความคาดหวังปานกลาง ให้ 1</p> <p>ความคาดหวังมาก ให้ 2</p> <p>2. ด้านราคารับซื้อผลผลิตที่เกิดจากการปลูกไม้</p> <p>ความคาดหวังน้อย ให้ 0</p> <p>ความคาดหวังปานกลาง ให้ 1</p> <p>ความคาดหวังมาก ให้ 2</p>

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง : การยอมรับการส่งเสริมกล้าไม้ของราษฎรในโครงการปกป้องรักษาป่าไม้และปลูก
ไม้พื้นฟูป่าลาว – ญี่ปุ่น เมืองวังเวียง แขวงเวียงจันทร์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

ผู้ตอบแบบสอบถามชื่อ.....บ้าน.....บ้านเลขที่.....
กลุ่ม.....อำเภอวังเวียง จังหวัดเวียงจันทร์

ข้อมูลทางเศรษฐกิจสังคมและทัศนคติบางประการของราษฎร

1. อายุ.....ปี
2. ระดับการศึกษา
 - () ไม่ได้เรียนหนังสือ
 - () ประถม (ป.1-ป5)
 - () มัธยมขึ้นไป
3. อาชีพ
 - () ทำนา
 - () ทำไร่
 - () ประมง
4. รายได้ทางการเกษตรและไม่ใช่ทางการเกษตร
 - รวมรายได้ตลอดปี.....บาท /คร่าวเดือน/ ปี
5. สัดส่วนของสมาชิกวัยแรงงานต่อสมาชิกทั้งหมด.....คน
 - () มีแรงงาน 1-2 คน
 - () มีแรงงาน 3-4 คน
 - () มีแรงงานมากกว่า 4 ขึ้นไป

6. ขนาดพื้นที่สำหรับปลูกไม้
 - รวม.....แปลง รวมทั้งหมด.....ไร่
 () มีที่ดิน ≤ 3 ไร่
 () มีที่ดิน 4-6 ไร่
 () มีที่ดิน > 6 ไร่ขึ้นไป
7. ความพอเพียงด้านอาหาร
- 7.1 ความพอเพียงอาหารจากพืชหรือไม้กินได้
 () ไม่พอกิน
 () มีพอกิน
 () มีเหลือเพื่อ
- 7.2 ความพอเพียงอาหารจากข้าวเพื่อบริโภค
 () ไม่พอกิน
 () มีพอกิน
 () มีเหลือเพื่อ
8. การเข้าร่วมประชุมใหญ่ของโครงการฯ
- 8.1 ร่วมประชุมวางแผน ปฏิบัติแผนและประเมินผล รวม.....ครั้ง
 () ร่วมน้อย 1-3 ครั้ง/ปี
 () ร่วมปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี
 () ร่วมมากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป
- 8.2 ร่วมแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม รวม.....ครั้ง
 () ร่วมแสดงน้อย 1-3 ครั้ง/ปี
 () ร่วมแสดงปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี
 () ร่วมแสดงมากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป
- 8.3 ร่วมตัดสินใจในที่ประชุม รวม.....ครั้ง
 () ร่วมตัดสินใจน้อย 1-3 ครั้ง/ปี
 () ร่วมตัดสินใจปานกลาง 4-8 ครั้ง/ปี
 () ร่วมตัดสินใจมากกว่า 8 ครั้ง/ปีขึ้นไป

9. การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โครงการฯ
- 9.1 กลุ่มประชากรติดต่อกับเจ้าหน้าที่ รวม.....ครั้ง
- () ติดต่อน้อย 1-3 ครั้ง / ปี
 - () ติดต่อปานกลาง 4-8 ครั้ง / ปี
 - () ติดต่อมากกว่า 8 ครั้งขึ้นไป / ปี
- 9.2 เจ้าหน้าที่ได้เข้ามาติดต่อกับกลุ่มประชากร รวม.....ครั้ง
- () ติดต่อน้อย 1-3 ครั้ง / ปี
 - () ติดต่อปานกลาง 4-8 ครั้ง / ปี
 - () ติดต่อมากกว่า 8 ครั้งขึ้นไป / ปี
10. การเข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน
- 10.1 ฝึกอบรม รวม.....ครั้ง
- () เข้าร่วมน้อย 0-1 ครั้ง/ปี
 - () เข้าร่วมปานกลาง 2 ครั้ง/ปี
 - () เข้าร่วมมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป
- 10.2 ศึกษาดูงาน รวม.....ครั้ง
- () เข้าร่วมน้อย 0-1 ครั้ง/ปี
 - () เข้าร่วมปานกลาง 2 ครั้ง/ปี
 - () เข้าร่วมมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป
11. ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขการส่งเสริมของโครงการฯ
- 11.1 ความพึงพอใจต่อเงื่อนไขให้มีที่ดินและแรงงานเป็นของประชากรและแบ่งปันผลผลิต ร้อยละ 75 ให้เกษตรกรและร้อยละ 25 รัฐ
- () พึงพอใจน้อย
 - () พึงพอใจปานกลาง
 - () พึงพอใจมาก
- 11.2 โครงการฯ สนองรวดหนามตะปูและกล้าไม้
- () พึงพอใจน้อย
 - () พึงพอใจปานกลาง
 - () พึงพอใจมาก

12. ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
- 12.1 ความพึงพอใจต่อการสำรวจความต้องการชนิดและจำนวนกล้าไม้
- () พึงพอใจน้อย
 - () พึงพอใจปานกลาง
 - () พึงพอใจมาก
- 12.2 ความพึงพอใจต่อทักษะและความขยันของเจ้าหน้าที่
- () พึงพอใจน้อย
 - () พึงพอใจปานกลาง
 - () พึงพอใจมาก
13. ความพึงพอใจต่อการให้บริการของโครงการฯ
- 13.1 ความพึงพอใจต่อการให้บริการสนองอุปกรณ์และกล้าไม้
- () พึงพอใจน้อย
 - () พึงพอใจปานกลาง
 - () พึงพอใจมาก
- 13.2 ความพึงพอใจกับการแจกจ่ายกล้าไม้ 5 ชนิด
- () พึงพอใจน้อย
 - () พึงพอใจปานกลาง
 - () พึงพอใจมาก
14. ความคาดหวังด้านการตลาดไม้
- 14.1 ด้านการตลาดรับซื้อผลผลิต
- () ความคาดหวังน้อย
 - () ความคาดหวังปานกลาง
 - () ความคาดหวังมาก
- 14.2 ด้านราคารับซื้อผลผลิตที่เกิดจากการปลูกไม้
- () ความคาดหวังน้อย
 - () ความคาดหวังปานกลาง
 - () ความคาดหวังมาก

ข้อมูลเกี่ยวกับการปลูก และการดูแลรักษา (Y1)

1. การยอมรับเตรียมพื้นที่ปลูก
 - () เตรียมไม่ดี
 - () เตรียมดีปานกลาง
 - () เตรียมดีมาก

2. การยอมรับชุดหลุมปลูกและปลูกปฏิบัติตามการแนะนำของเจ้าหน้าที่
 - () ปฏิบัติไม่ดี
 - () ปฏิบัติดีปานกลาง
 - () ปฏิบัติดีมาก

3. การยอมรับทำรั้วรอบสวน
 - () ทำไม่ดี
 - () ทำดีปานกลาง
 - () ทำได้ดีมาก

4. การยอมรับการสร้างแนวกันไฟรอบพื้นที่
 - () ทำไม่ดี
 - () ทำดีปานกลาง
 - () ทำดีมาก

5. การยอมรับนำกล้าไม้ไปปลูกทดแทนกล้าไม้ที่ตายในพื้นที่
 - () ไม่ปลูกทดแทน
 - () ปลูกทดแทน 1 ครั้งในปีที่ 1
 - () ปลูกทดแทน 1 ครั้ง/ปีในปีที่ 1 และปีที่ 2

6. การยอมรับการกำจัดวัชพืช
 - () กำจัดไม่ดี
 - () กำจัดดีปานกลาง 1 ครั้ง/ปี
 - () กำจัดดีมาก 2 ครั้ง/ปี

ข้อมูลอัตราการรอดตาย

- () ผู้ที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 0 – 33.33 %
- () ผู้ที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 33.34 – 66.66 %
- () ผู้ที่มีอัตราการรอดตายของต้นไม้ระหว่างร้อยละ 66.67 – 100 %

ลำดับ	ชนิดไม้	จำนวนกล้าไม้ที่ได้รับ	จำนวนต้นไม้ที่รอดตาย
1	กระถินเทพา		
2	กระถิน โสโลเซเรีย		
3	ประดู่		
4	มะค่าโมง		
5	สัก		